

ÚJ DUNA-ÁGI HÍRADÓ

A Ráckevei
Dunaági
Horgász
Szövetség
hivatalos lapja

A MOHOSZ
TAGSZERVEZETE

8. évfolyam, 2024. évi 4. szám (TÉL)
INGYENES

Aldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk!

Árvíz Makádon

**Iskolák
Horgászversenye
Szuperkupa**

**RDHSZ Junior
Casting Open 2024**

**48. MA-HAL Országos
Halfőző Verseny**

www.rdhsz.hu

**Négyszeres
világbajnoki siker**

Éremeső az idei TCSOB-n

Két ötven pluszos csepeli harcsa 2024 őszén

Az őszi a nagyhalfogások idősze. Idén ősszel két szép harcsa is horogra került az RSD csepeli szakaszán (RSD 49-50 fkm, jobb part). A nagyobbikat **Krohn János** (Lakihegy HE) fogta 2024. 10. 25-én, tömege **57 620 g** (standard testhossza 197 cm, kerülete 112 cm). Nem célzottan harcsára ment a sporttárs, mivel bojlizás közben fogta. 2 óra 6 perces fárasztás után került a hal partra. A másikat **Drapos István** (Kinizsi HE), ismert ragadozóhalas horgászunk fogta két nappal később, 2024. 10. 27-én. Ő már kimondottan harcsára pergetett 10 cm-es gumihallal, és 2,4 m-es 60 grammos pergető bot, 0.14-es fonott zsinór volt a nyerő összeállítás. A csónakos fárasztás 1 óra 10 perc után vezetett eredményre. A hal tömege **54 100 g** (st.th.: 196 cm, k.: 100 cm). Gratulálunk rekordereinknek!

Udvari Zsolt

Drapos István harcsája

Krohn János harcsája

Tisztelt Olvasó!

A Magyar Közlöny 2024. évi 111. számában jelent meg a Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia 2030 elfogadásáról és megvalósításáról szóló 1328/2024. (XI. 6.) Korm. határozat. A Kormány elfogadta a *Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia 2030* című dokumentumot és támogatta annak az *Országos Horgászturisztikai Hálózati Program* keretében történő megvalósítását, valamint felhívta a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy az Aktív- és Ökoturisztikai Fejlesztési Központ Nonprofit Kft. lebonyolító szervei közreműködésével, a MOHOSZ és a MOHOSZ OHSZK szakmai közreműködésével gondoskodjon a Stratégiában megfogalmazott célok és a Program megvalósításáról. A Stratégia megvalósításával összefüggő feladatok finanszírozása érdekében a 2024–2030. években összesen 23 938 000 000

forint áll rendelkezésre, a következő ütemezés szerinti összegekkel: 2024. évben 100 millió Ft, 2025. évben 2 milliárd Ft, 2026–2029. években évente 4,788 milliárd Ft, 2030. évben 2,686 milliárd Ft. Bízunk benne, hogy a 2030-ig ütemezetten biztosított kormányzati források okszerű felhasználásával a magyarországi horgászturisztikai szektor soha nem látott fejlődési pályára áll, melyhez sok sikert kívánunk a közreműködőknek, illetve a kedvezményezett horgászszervezeteknek!

2024. november 7-én a MOHOSZ Országos Választmánya a 2024–2029-es ciklusra vonatkozóan *általános tisztújítást* tartott. A következő ötévi időtartamra az alábbi személyeket választotta meg a horgászok parlamentje. Az Elnökség tagjai: dr. Szűcs Lajos elnök, dr. Dérer István elnökhelyettes, Cserepes Norbert Ernő alelnök, Donkó Péter alelnök, Ivancsóné Dr. Horváth Zsuzsanna alelnök, Puskás Norbert alelnök, valamint a speciális jogállá-

sú tagokat képviselő Szári Zsolt elnökségi tag. A Felügyelő Bizottság tagjai: Dudás Tibor FB elnök, Dr. Mészáros Gergely FB tag, dr. Nagy Attila FB tag, Molnár Magdolna Gabriella FB tag, Takács Péter FB tag. Az Etikai és Egyeztető Bizottság tagjai: dr. Miskuly Miklós Péter EEB elnök, dr. Benkó Balázs EEB tag, Csörgits Gábor EEB tag, Majdanics Péter Tamás EEB tag, Nagy Csaba EEB tag. A Mandátumvizsgáló és Szavazatszámoló Bizottság tagi tisztségére Oláh Szabolcs Ernő választották meg. A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetséget Dr. Mészáros Gergely (Csepel HE), valamint Csörgits Gábor (Mügyetem HE) reprezentálja a MOHOSZ tisztségviselői karában. Gratulálunk a régi és az új tisztségviselőinknek!

rdhsz.hu/hirado

Udvari Zsolt
főszerkesztő

Hosszú évek óta idén ismét előtört a Makádi Tógazdaságot a dunai árvíz. Az ország egyetlen, a Duna folyam árterületén működő tógazdaságát az elmúlt években elkerülték a nagy árvizek, viszont 2024. szeptember 19-én az ár ismét ellepte a halastavakat. A legutóbbi, 2013-as rekord méretű árvizet megelőzően viszonylag rendszeresen 3-4 évente jelentkeztek a nagyobb árvizek (2002, 2006, 2010), azóta pedig az elmúlt 11 évben inkább a csapadékhiány, az alacsony vízállás jellemezte a folyamatot. A nagyobb áradások inkább a tavasi-nyári időszakban („zöldár”) voltak ismertek, e mostani eléggé egyedülállóan ősszel jött. A korábbi árvizek miatt a halastavak halállományát elődeink is a töltéseken végig futó kerítésrendszerrel próbálták megvédeni. Az egyre nagyobb árvizek miatt a kerítésrendszert folyamatosan átalakítottuk, az eredeti betonoszlopok mellett magasabb vasoszlopok lettek állítva és helyenként a kerítésdrót is meg lett magasztva. A 2013-as legmagasabb dunai árvíz már ezt a megerősített kerítésrendszert nem tudta kidönteni, tehát az erős vasoszlopok jól bírják az árvízi terhelést. A magasztások viszont szükségesek, mert helyenként, az alacsonyabban fekvő területeken a vízszint a kerítésdrót felett állt.

2013-as árvíz, megerősített kerítés szakasz

Árvíz Makádon!

Idén is, a viszonylag rövid távú előrejelzések miatt, kb. egy hét állt rendelkezésre a védekezési feladatok elvégzésére. A terület előntése előtt az egyik legfontosabb feladat a teljes kerítésrendszer átvizsgálása, kijavítása volt. A 7 km hosszú növényzet visszaszorításán kívül a környező erdős területekről behatoló, különféle vadfajok (vaddisznó, borz, hód) kártételét kellett kijavítani a létesítményekben. A kerítésekhez kapcsolódó kapukat és az egyéb műtárgyakat is le kellett zárni, ahol elszökhet a hal. A kerítésen kívül az összes munkagépet, és eszközt ki kellett költöztetni vagy olyan magaslatra kellett áthelyezni, ahol nem tesz kárt bennük a víz. Az alacsonyabban fekvő töltésszakaszokra, utakra 2024. szeptember 19-én kora reggel kezdett befolyani az árvíz. A vízszint eléggé gyorsan emelkedett, mivel a déli órákban a legtöbb szárazulatot már 20-50 cm víz lepte el. Másnap reggel, az utak felett már csónakkal közlekedve tudtuk megközelíteni a telephely épületeit. A vízszint folyamatosan emelkedett és a szombati (2024. szeptember 21.) területbejárás idején érte el a legmagasabb pontját. Szerencsére a vízállás magassága kb. 60 cm-rel alacsonyabb volt, mint

Folytatás a 2. oldalon

2013-as árvíz, felső halágy, konténer

Új Duna-ági Híradó • ISSN 2631-1526 • Megjelenik negyedévenként • Kiadó: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) • Felelős kiadó: Dr. Molnár Pál elnök • Honlap: www.rdhsz.hu • Főszerkesztő: Udvari Zsolt • Szerkesztőbizottság: Béres Attila, Deme Sándor, Gerendi Zsolt, Kocsis László, Kőszeghy Csaba, Dr. Molnár Pál, Pfeifer Rikárd, Szittnyai Zsolt, Ugrai Zoltán • Nyomda: Inform Kiadó és Nyomda Kft. (1149 Budapest, Angol utca 34.) 2024/32

Árvíz Makádon!

Az 1. oldal folytatása

2024. évi árvíz által elöntött gazdasági épületek

2024. évi árvíz, felső halágy lejárata, konténer

2024. évi árvíz, kerítés

a 2013-as rekord árvízé. A víz a kerítésdrót tetején sehol nem bukott át. A nagymennyiségű (mintegy 170 000 kg) halastavi ponty állomány helyben tartása érdekében a halakat még az árvíz idején is megettük. Az apadás – az áradás dinamikájához hasonlóan – gyorsan lezajlott, helyenként gyors áramlású területek voltak tapasztalhatók a visszahúzó vízrel. 2024. szeptember 24-én már munkagépekkel, másnap pedig már személygépkocsikkal is járhatóak voltak a tógazdaság központi útjai. Rögtön el is kezdtük a kárhelyreállítást. Az elöntött épületekből az iszapot és hordalékot kellett kilapatolni, a korábban kimenekített halászati eszközöket, munkagépeket visszahelyezni eredeti rendeltetési helyükre. A levonuló árhullám után láthatóvá váltak a kerítések is, amelyeknek az alsó részén sajnos keletkeztek újabb lyukak, a nagy energiájú árvíz sodrása ugyanis több helyen is alámosta a kerítésrendszert. A megtermelt jó minőségű halállomány (zömében III. nyaras ponty) egy része emiatt biztosan ki tudott szökni, amit jól példáznak sajnos a HOFESZ kezelésű Nagy-Duna és Tassi V–VI-os vízterület kimagasló pontyfogási eredményei az árvíz levonulása utáni napokban. A halállományban keletkezett kár mértéke csak a halastavak teljes lehalaszatát követően, várhatóan 2024. novemberre realizálódik az RDHSZ számára. A 2024.

rdhsz.hu/haltermeles

évi dunai árvíz utáni teljes kárhelyreállítás és a jövőbeni tervek, védekezési stratégia kidolgozása hónapokat vesz igénybe.

(Fotók: Ugrai Zoltán,
a Makádi Tógazdaság telepvezetője)
Ugrai Zoltán – Udvari Zsolt

Hát, elkezdődött...

AKedves Olvasónak már nem újdonság, hogy az RDHSZ Halóri Szolgálat a Rác-kevei Duna-ágon és mellékveizein a tél beköszöntével védekezik a természetes vizeinket ilyenkor ellepő nagy kárókatónák százaival és ezrei ellen. A védekezés riasztásból és gyérítésből áll. Nem célunk, ezen faj egyedjeinek halomra lövése, csupán az hogy ne teleljenek nálunk, menjenek szépen tovább. Amikor a durrogás önmagában kevés, akkor kell terítékre hoznunk néhány egyedeket, hogy a többiek – látva a veszélyt – továbbálljanak.

Tájékoztatóul néhány adat az előző évekről

A 2021/2022-es szezonban, 2022. február 28-ai határnappal 354 db elejtett nagy kárókatónáról számolhattunk be.

A 2022/2023-as szezonban, 2023. február 28-ai határnappal 322 db nagy kárókatóna került terítékre.

A 2023/2024-es szezonban 2024. március 15-ei határnappal 341 db kormorán került elejtésre. Kiemelnék Rudas Zsolt hivatásos halórt, aki egymaga 100 db nagy kárókatónát ejtett el ebben a szezonban.

Szerencsére 2023-ban sikerült engedélyt szerezni az élővízi gyérítési szezon kitolására 2024. március 15-ig. Szükség is volt rá, mivel még rengeteg kormorán érkezett ilyenkor is, de sikerült őket mindig – 1-2 napos védekezés után – hazafelé útra indítani.

Természetesen az idén is megkértük az engedélyt, 2025. február 1-től március 15-ig terjedő időszakra is, mely az alanyi jogú védekezési időszak utánra esik. Még nem ér-

kezett meg a határozat, de bízunk kérelmünk pozitív elbírálásában. Jelen állapot szerint szeptember 1-től január 31-ig gyéríthetünk és riaszthatunk az élővizeinken. A haltermelési létesítményeinkre vonatkozóan szerencsére egész éves engedéllyel rendelkezünk. Az idej gyérítési és riasztási munkát Halóri Szolgálatunk már megkezdte! A riasztáshoz és gyérítéshez a szigorú környezetvédelmi jogszabályok miatt csak és kizárólag a környezetet, vizes élőhelyet nem terhelő ólommentes löszert használhatók.

Évről évre sikeresen pályázunk eddig a MOHOSZ-nál, a 100%-os támogatással bíró acél sörétes löszerre. Ez 2024. évben is eredményes volt. Most 1 650 000 Ft értékben vásárolhatunk környezetbarát löszert. Ez nagyban segíti a nagy kárókatónák állományának távoltartását vízterületünkről, az RSD és mellékveizeiről, valamint tógazdaságaink érintett-engedélyezett területeiről.

Bi-Load sörétes lőszer kiszerelese

Bi-Load patron felépítése

Érdekességként megemlíjtük, hogy szövetségünk az országban elsőként pályázott és nyert támogatást az acél sörétes lőszer mellett a korszerű és – reményeink szerint – annál hatásosabb bizmut hibrid sörét lőszerre. A Bi-Load lőszer egy teljesen új fejlesztésű, speciálisan a vízi vadászatokra kifejlesztett nagy teljesítményű töltény. Az acél lőszerrel szemben, melynek ára 229 Ft/db ez egy igen drága lőszer, ára 600 Ft/db. Ennek a drágaságnak, viszont oka van! Jóval hatásosabb lesz a távolabbi

célpontok leküzdésére, mint a hagyományos acél lőszer.

A töltény felépítése érdekes és újszerű

A töltet elejébe nehéz, piros bizmut sörétek kerültek (8 g, 3,8 mm) a nagyobb energia és a jobb követettség érdekében, hátuljába pedig ön-borítású acélsörét (28 g, 3,5 mm), hogy a szórás tökéletes legyen. A használat során a tárazáskor – gazdaságossági okok miatt – az első és második lőszer lesz csak a bizmut hibrid, a

többi a hagyományos olesó acél lesz. Amikor az első, második lövéssel a nagy károkatona „meg lesz állítva”, a többivel lehet „befejezni”. Tekintettel az állat nagyon kemény és zárt tollazatára és a szokásostól jóval erősebb vitalitására, sokszor kell 4-5 lövés, amíg terítékre tudjuk hozni az adott egyedet.

rdhsz.hu/halorzas

Pfeifer Rikárd
halórzési
és horgászturisztikai
ágotatvezető

RDHSZ Junior Casting Open 2024

Az RDHSZ Versenysport-, valamint Ifjúsági és Oktatási Bizottsága immár 3. alkalommal rendezte meg gyermek és junior kategóriában a hazánkban egyedülálló castingsport vetélkedését. A helyszín a sziget-szentmártoni labdarúgópálya, amit minden évben gyönyörű, verseny-zésre alkalmas állapotban vehetünk birtokba az edzés és a verseny két napjára.

Impozáns tróféák

A rendezvényünk színvonalát emeli, hogy eddig minden évben vendégül láthattuk a szlovák válogatott világbajnokságokon és világkupákon edződött tagjait, azzal a nem titkolt céllal, hogy a mi gyermekeink is tanulhassanak néhány hasznos praktikat tőlük. Idén kilenc fővel jelentkeztek be hozzánk, érdekességként még 7 esztendő ifjone is volt a csapatokban.

Szombat délután mostoha időjárás fogadta az edzésen megjelenteket, sokan otthon is maradtak, bízva a másnapi szereplésükben. A Duna-ág néhány jó eredményre esélyes versenyzője sajnos lázas betegséggel küzdött, így rájuk nem számíhattunk, a veterán castingos barátaink, akik eddig mindig segítettek a rendezésben – pedig bíraskodásban Olaszországban a VB-n vitézkedtek 5 érmet, köztük 2 aranyat szerezve –, szintén igazoltan voltak távol. De vasárnapra így is készen álltunk egy színvonalas nemzetközi vetélkedés megrendezésére, szlovák-magyar bírói csapat várta az indulókat.

A regisztráció és a reggeli után 22 résztvevővel kezdődött az eligazítás, hiszen idén újdonságként a legkisebkek részére bevezettük az Arenberg fordulót, a nagyobbak pedig 3 tusában (Arenberg céldobás, Skish céldobás, egykezes peremorsós távdobás) illetve 5 (Arenberg, Skish, egykezes peremorsós távdobás, múltégy céldobás, múltégy távdobás) tusában mérkőzhetnek meg a MOHOSZ és az RDHSZ kupáért. A lebonyolítás főbírája Schreiter Péter összeállította a menetrendet, így 9 órakor megkezdődhetett a verseny.

Az Arenberget Erdődy-György Solyom nyerte ifj. Ugrai Zoltán és Deme-Horvát Dávid előtt. Solyom eredménye bizakodásra ad okot a

jövőre nézve, hiszen ő új versenyzőnk. Háromtusában a győztesünk a Győr mellől érkezett Bedics István lett a VB-t megjárt Simon Petinkét megelőzve, a harmadik pedig Carasz Samuel lett Szlovákiából.

A legnehezebb, legbonyolultabb számban, az öttusában szlovák barátaink kimaxolták a dobogót, Bircsák Adrián ragyogó 440 pontjával nem talált legyőzőre, eredménye nemzetközi szinten is jónak mondható, őt követte a testvér, Bircsák Attila, majd Erik Sztankó következett.

Az RDHSZ minden esztendőben a saját versenyzőinknek is ír ki külön versenyt, ebben az összevetésben Erdődy-György Solyom nyert, ifj. Ugrai Zoli és Simon Peti előtt.

Repül a műlégy

Arenberg célbadobás

Arenberg dobogósok

Öttusa dobogósok

Háromtusa dobogósok

RDHSZ Casting Junior Kupa dobogósok

A jó hangulatú eredményhirdetés után elfogyasztottuk az üstben elkészült ebédünket, majd búcsút vettünk szlovák barátainktól, akik még hosszú út előtt álltak, hiszen Érsekújvárig tart nekik a hazatérés. Gyors pályabontás, pakolás, szemétszedés után jókedvvel indultunk haza, átadva a pályát és az épületet a község Öregfiúk Csapatának, ezúton is köszönve a lehetőséget és a munkájukat, és reméljük 2025-ben is megrendezhetjük ezt az egyedülálló versenyt.

rdhsz.hu/versenysport

Szöveg: Illés István
Fotó: Deme Sándor

Törpefogó 2024 és Iskolák Horgászversenye Szuperkupa

2024. szeptember 28-án rendezte meg az RDHSZ Ifjúsági és Oktatási Bizottsága az V. Törpefogó és a II. Sulikupa Szuper döntőjét a Dömsödi-övcatorna Szűnyogi-zsilip feletti 2 km-es szakaszán. A rendezvény többcélú, hiszen mint az elnevezés sugallja, gyériteni próbáljuk az érintett vízterület törpeharcsa állományát, egyúttal találkozási lehetőséget kínálunk a pecasulis gyermekeinknek az egész RSD-ről, és eljönnek a csatornáinkat szerető horgászaink is. Így egy jó hangulatú, sokszor teljes családok részvételével zajló horgászat végén jókedvűen nézhetjük az összegyűlt törpéket, amit a hivatásos halóreink elszállítanak a Dunaharaszti Madármentőknek, hogy az itt ragadt, vagy sérült, legyengült madaraknak szolgáltassanak táplálékul.

Ebben az évben az időjárás nem fogadta kegyeibe a szervezőket, hiszen az eredeti, 2024. szeptember 15-re kitűzött időpontot az akkori rossz időjárás miatt el kellett halasztanunk 2024. szeptember 28-ra, és bár az előre-

jelzések nem jelöltek jelentős esőt és szelet, mégis kaptunk a nyakunkba belőlük bőségesen! A reggeli jelentkezéskor hosszú sorokban álltak a pecások, akik egy gyors regisztráció után megkapták a DOVIT etetőanyagjait, valamint csontit, pinkit, a ma divatos pop-upok, wafterek, és locsolók is mind gazdára találtak. 92 főnél állt meg a számláló, a zord idő ellenére meglepően sokan gondolták úgy, hogy eljönnek hozzánk egy közös pecára, hisz a cél mindenkinek tetsző ilyenkor.

Külön történet a Szuperkupa, ami másodszor került megrendezésre, hiszen az RSD menti iskolák horgászversenye a nagy érdeklődés miatt már két helyszínen kerül megrendezésre, és a két helyszín győztes iskoláinak a 6-6 fős csapata mérkőzik meg egymással, eldöntve ki is az idei bajnok. Nos, 2024-ben a Szuperkupa győztese, az RSD Sulikupa Bajnok csapata a ráckevei Szent Imre Katolikus Általános Iskola csapata lett a vihar miatt korábban lefűjt versenyen 5220 grammos fogás-

sal, a második pedig a Széchenyi Általános Iskola Szigethalomról 4531 grammnyi halat gyűjtve. Mindannyian boldogan vették át az ajándékokat, a kupákat és az érmeiket, jó volt látni a zord időben a mosolygós gyermekeket a küzdelem végén.

Egy darabosabb törpe

Regisztrációs ponton a Főszervező

Indul a Törpefogó!

Az inváziós halak a madárkórházba utaznak – csemege a lábadozó madaraknak

Eső előtti hangulatkép

Jól esett a meleg ebéd a megázott pecásnak

Eközben a népes felnőtt mezőny cseppet megfogyatkozott a vihar alatt, hiszen nem mindenki szeret esőben-szélben horgászni, de a távozók is leadták a fogott halakat a rendezőknek, szépen gyűlt a zsákmány. Közben innen-onnan szép compóról, több pontyról is érkezett hír, szeretett vizem nem bánt fukarul a kitaró horgászainkkal, szép dévérek, karikák is tettek látogatást a horgainkon. Összességében jó kis horgászat kerekedett, hiszen az elszállított inváziós halak

össztömege 80 kg felett volt, és jó néhány társuk végezte a pecások tányérján is odahaza.

Délben megérkezett a bagolyás is, amit az ázott-fázott sporik nagy kedvvel kanalaztak, jutott üdítő és ásványvíz is bőven, innen-onnan pedig már hallatszottak a sztorik, történetek, ki mennyit fogott, hogyan szúrta meg a kis ördög az úszótüskéjével, mekkora ponty vette fel a csalit, és még sorolhatnám. Köszönet mindenkinek, aki segített a szervezésben,

rendezésben, és hála az összes horgásztársamnak, akik magukévá tették az öt éve kitalált gondolatomat, egyre többen akarunk tenni a kedves vizünkért. Egy dologban megállapodhatunk: jövőre újból megpróbáljuk!

rdhsz.hu/ijfusag

Szöveg:

Illés István

Fotó:

Deme Sándor

XI. RDHSZ Csónakos Páros Pergető Verseny

2024. október 13-án került megrendezésre XI. RDHSZ Csónakos Páros Pergető Verseny a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség Versenysport Bizottsága szervezésében. Az eredetileg kitűzött dátumot (2024. szeptember 29.) kénytelenek voltunk módosítani az áldatlan időjárási körülmények miatt és a versenyzők biztonságának érdekében. Új időpontnak a két héttel későbbre várt kellemes őszi időjárást céloztuk meg, ráadásul a levonuló dunai árhullám is elköszönő szakaszba lépett, ezzel biztosítva a jobb vízminőséget a verseny idejére. Az eredetileg 36 nevezett csapatból 4 csapat jelezte, hogy a módosított időpont miatt sajnos nem tudnak részt venni a versenyen. A fennmaradó 32 csapatból pedig 21 páros jelent meg a verseny napján. Bizakodva tekintettünk az új helyszínre, amelyet a korábbi évekhez képest jelentősen délebbre helyeztünk, Ráckeve és Majosháza közé, azaz a 32-es és a 24-es folyamkilométerek közé. Ugyan a verseny idejére nem volt pályazar elrendelve, de a változatos mederszervezet és a jelentősen szélesebb résznek köszönhetően a versenyzők szabadon alkalmazhatták a különböző technikákat, legyen szó „csorgásban” (drift) történő wobblers horgászatról, folyamatos helyváltoztatás akadó horgászatról vagy akár egy jónak vélt gödör/törés statikus meghorgászásáról. Érdekesség és egyben a versenyzők számára is meglepő volt, hogy a szakaszon

(Csupics-sziget nádas rendszerét kivéve) nem kellett egyéb jellegű korlátozásokra tekintettel lenniük. Az esemény központját a szigetszentmártoni Ganz Horgász Egyesület biztosította. Az Egyesület infrastruktúrájának köszönhetően a versenyzők kényelmesen tudtak kikötni. A nagyméretű társalgó biztosította az admi-

nisztratív munkákhoz szükséges védett, fedett helyiséget. Három páros kivételével – akik Ganzos bérelt ladikkal versenyeztek – mindenki hajóval érkezett a helyszínre, de még további 8 autó számára lett volna lehetőség a parkolásra a zárt, bekamerázott telken belül. Utólagosan megállapíthatjuk, hogy további 10-12 hajó kikötése is kényelmesen biztosítható a mezőny számára a jövőben. Külön öröm és pozitív benyomás mind a versenyzők, mind a szervezők részéről, hogy a versenyen nem résztvevő parti és vízi horgászok toleránsan álltak a mezőnyhöz. Atrocitás, illetve negatív hangvételű megszólalás nélkül zajlott le a bajnokság.

06:00-tól volt lehetőségük a versenyzőknek megérkezni a helyszínre és a regisztrációhoz szükséges dokumentumokat aláírni. A hideg időre való tekintettel meleg reggelivel vártuk a mezőnyt: frissen főtt virsli és debreceni mártásokkal, valamint friss kenyérral. Ezen felül a regisztráció folyamán, frissen főtt kávéval kínáltuk őket. Az adminisztráció és a reggeli végeztével került sor a rajtszámok sorsolására. Az eredetileg eltervezett számozott mérce elv nem bizonyosodott hatékonynak, így a jövőben a tradicionális érme húzós metódust szándékozunk használni a versenyzők érkezésekor. 07:45-től zártuk le a regisztrációt, ami után sor került a köszöntő beszédre és a versenyrel kapcsolatos információk ismerteté-

sére, illetve a felmerülő kérdések is megválaszolásra kerültek. 08:10-től az eredetileg eltervezett 2 rajban történő indulást a versenyzők kérésére elvetettük, így egyidejűleg történt a teljes mezőny kihajózása. Információink alapján 08:25-re a mezőny maradéktalanul elfoglalta kezdő pozícióit. 08:30-kor a dudaszóra és a mérlegelés elindításával rajtolt el a verseny. Az első fogott halakra nem kellett negyedóránál többet várni, ugyanis a Takács házaspár erős kezdéssel indult, közel 5 balint fogtak az elsők között. A fogások dél körül kezdtek el drasztikusan megindulni. Köszönhetően az enyhe szélnek és a remek időjárási viszonyoknak, a versenyzők sikeresen alkalmazhattak finesse technikákat a megtalált és jónak vélt spotokon. A magas napállással egyidejű mederfenéken pozicionáló aktív ragadozók elkezdtek szép számban érkezni az alkalmazásba. A versenyen mérlegelhető, érvényes fogásokat az alábbi statisztikában gyűjtöttük össze. A 6 órás verseny alatt összesen 141 mérhető halat sikerült rögzítenünk a MOHOSZ applikációjában. Nagy örömmel konstatáltuk, hogy mindenkinek sikerült halat fognia. Sajnálattal nyugtáztuk már a verseny folyamán is, hogy több nagyméretű hal is leakadt, mint például harcsa, csuka. Külső akadály formájában egy 14 kg körüli amur is tiszteletét tette az egyik párosnál. A mezőny az utolsó 2 órára érezhetően három szekcióra szakadt, amelyet az alábbi adatok is ábrázolnak. Az élen erős főlénnyel vezető Lakatos Zoltán és Kovács Károly célzott wobbleres balin horgászattal tudott diadalmaskodni és előnyüket megtartani a mezőnyvel szemben. Taktikájuk a sekélyebb vizekre történő pozicionálás, a folyamatos mozgás és a minél nagyobb terület átfésülése volt. Ezzel a technikával statisztikai alapon tudták szépen fogni az aktív ragadozókat 50-60 mm hosszú minnow és shad típusú wobblerekkel. Az első helyet 18 db mérhető balinnal és a halfaj – kösüllővel szembeni – nagyobb átlagméretnek köszönhetően 27 525 ponttal sikerül megszerezni. A második helyezett párosnak, Lőrincz Gergelynek és Takács Jánosnak, már korántsem volt ilyen könnyű dolga. Tudatos, célzott kösüllő horgászatot folytattak végig a verseny folyamán. A páros

50 és 65 mm-es, zömében zöldalma, illetve csokoládé színű csalikkal horgászott és érte el a 24 db mérlegelhető kösüllő számot. Itt fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a magas napállásnak és az erős napsütésnek köszönhetően a kontrasztos (csokoládé) színválasztás nagyban hozzásegítette őket a második hely megszerzéséhez és a 20.564 pontszám eléréséhez. A 24 darab kösüllő átlag mérete 29,08 cm volt. A kemény küzdelemben, amely az utolsó percekig tartott, Ajtai Sándor és Vincze György páros foglalhatta el a dobogó harmadik helyét 19 db fogott mérlegelhető hallal, amelyekkel 19.537 pontot sikerült szerezniük. A versenyzők taktikájukat tekintve az erős sodrású, mélyebb részeket célozták meg minimális helyváltoztatással. A kavicsos medertalajon az azt övező törések és a kisebb akadók, köszorások voltak végig a kiszemelt pozícióik. E taktikával 2 inches, zömében rózsaszín (hússzínű), barna és lila színátmenetű gumihalakkal érték el ezt a remek eredményt. Érdekesség, hogy a kitaró pozíció tartással a falánk köveseken felül 4 db süllőt (51, 46, 44 és 37 cm) is a mérlegelhető halaik között tudhattak. A verseny legnagyobb mérlegelhető halát Sziklai István és Gyulay István párosból Sziklai Istvánnak sikerült megfogni egy 72 cm-es harcsa személyében. Érdekesség, hogy Istvánék tudatosan nagyobb halak reményében döntöttek stratégiájuk mellett és a szigetszentmártoni széles és lassabb szakaszt célozták meg a verseny folyamán. A párosból

Gyulay Istvánnak sikerült megfogni a mezőny legnagyobb süllőjét 64 cm-es hosszal. Végül, de nem utolsó sorban a verseny legfiatalabb versenyzőjét is gratuláció egyben díjazás illetve Mészáros Balázs Márk személyében. A verseny végét 14:30-kor dudaszóval, illetve a mérlegelés leállításával jeleztük a versenyzők felé. 14:50-re a teljes mezőny biztonsággal kikötött és a társalgó mellett várta az eredményhirdetést.

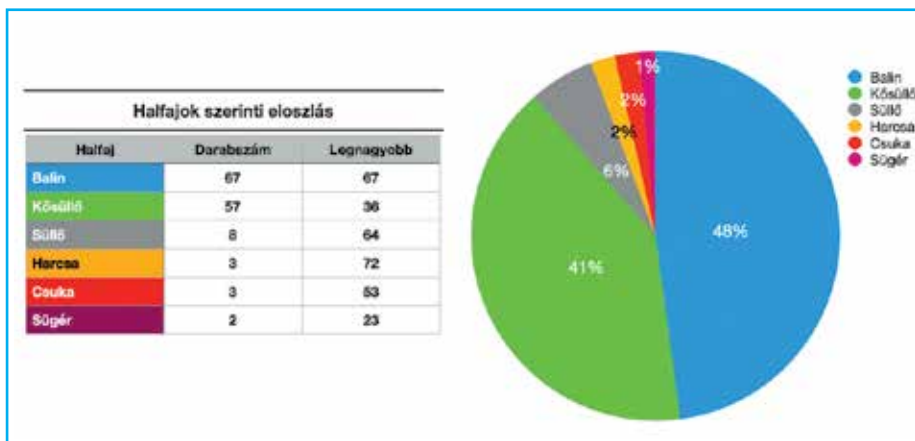
A díjazottaknak közel 410 000 forint értékben osztottunk ki jutalmat a Fastfishing és az RTB Fishing Tackle jóvoltából. Szempont volt, hogy a kézzel fogható tárgyi nyereményeken felül (Upstream világbajnok gumicsalik, Imakatsu wobblerek, Gosen Premium minőségű japán belpiacos zsinór és RTB halmércek) a versenyzőknek szabadon felhasználható vásárlási utalványokat is biztosítsunk, hogy saját ízlésük és preferált technikáik alapján tudják felhasználni azt. Ezt követően került sor az ebéd elfogyasztására. A versenyzőknek bográcsban készült vörösboros marhapörkölttel, főtt burgonyával és vegyes savanyúsággal készültünk. A bőséges ebédet követően a versenyzők fegyelmezetten és maguk után tisztaságot hagyva távoztak a Ganz HE területéről és kikötőjéből.

Szeretném a teljes szervezői csapat és az RDHSZ nevében is megköszönni a sportszerű és minden várakozást felülmúló környezetére, valamint tisztaságra igényes magatartást, amit a teljes mezőny tanúsított az esemény folyamán. Köszönettel tartozunk az RDHSZ Halóri szolgálatának, hogy jelenlétükkel biztosították a zavartalan versenyt és gondoskodtak a versenyzők biztonságáról. Köszönettel tartozunk a Ganz Horgász Egyesület vezetőségének a helyszín biztosításáért és infrastruktúrájának használatáért. Végül, de nem utolsó sorban nem szabad megfeledkezni segítőinkről, akik három napos, áldozatos munkájukkal járultak hozzá az esemény lebonyolításához.

Medgyesi Richárd
pergető szakág vezető
RDHSZ Versenysport
Bizottság

rdhsz.hu/versenysport

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség győzelme a 48. MA-HAL Országos Halfőző Versenyen

A 48. MA-HAL Országos Halfőző Verseny izgalmas és izletes kihívásokkal várta az indulókat, ahol az ország legjobb halfőzői mérhették össze tudásukat. A verseny Kaposváron került megrendezésre, ahol 40 csapat küzdött a győzelemért különböző kategóriákban. Az esemény egyik legnagyobb sikere a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) csapatának nevéhez fűződik, akik az egyéb halételek kategóriában diadalmaskodtak.

A Ráckevei csapat – Kocsis László, Kocsisné Timi, Baráti József és Baráti Bea – lenyűgöző menüvel nyerte el a zsűri tetszését. A Halas Toros Bőségtől egy igazi ínycsiklandó kincs került a halfogyasztók számára, amely a füstölt busa pástétom, harcsatepertő hagymalekvárral, toros káposzta házi kenyérral, harcsa pecsenye, halkolbász és harcsa májas hurka hagymás burgonyával és párolt lilakáposztával különleges kombinációjából állt össze. Az ételek változatossága és harmóniája a csapat kiemelkedő főzőtudományát tükrözte. A menü külön érdekessége egy sütemény volt, a „Hamis Pontyatkó”, amely kreativitásával és ízvilágával megragadta a verseny zsűrijének figyelmét.

Mennyei halételek

Az RDHSZ csapata ezzel az összetett és ínycsiklandó menüvel az élménybe tört, és kiérdemelte az egyéb halételek kategória győzelmét. A verseny során a csapat tagjai bizonyították, hogy nemcsak a halas receptek terén vannak otthon, hanem képesek újragondolni és innovatív módon elkészíteni a hagyományos fogásokat is.

A verseny összesen 40 csapat részvételével zajlott, így a mezőny erős volt, de a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség csapata kiemelkedett a gasztronómiai kreativitásával és precíz szakmai munkájával. A zsűri az ételek ízét, textúráját és tálalását is figyelembe vette, és a Halas Toros Bőségtől minden szempontból megfelelt a legmagasabb elvárásoknak.

Ez a győzelem újabb mérföldkő az RDHSZ számára, hiszen a halfőző versenyeken korábban is számos sikert arattak. A mostani első hely megerősítette pozíciójukat az ország legjobb halfőzői között, és bizonyítja, hogy a csapat minden tagja komoly szenvedéllyel és elhivatottsággal áll a gasztronómia és a halas ételek népszerűsítése mellett.

Egyéb halétel 1. hely

A Kocsis-házaspár öröme

A 48. MA-HAL Országos Halfőző Verseny kiváló alkalmat nyújtott arra, hogy a résztvevők bemutassák a halételek sokszínűségét és finomságát. Az RDHSZ csapatának győzelme pedig újabb bizonyítéka annak, hogy a hagyományos ízek és az újító szellem kéz a kézben járhatnak a gasztronómiai sikerhez.

Kocsis László

rdhsz.hu/versenysport

Ráckevei Főzőmesterek: Az RDHSZ tarolt az Őszi Ászok Fesztiválon

Az idei Ráckevei Őszi Ászok Fesztivál főzőversenye nemcsak a helyi gasztronómia szerelmeseinek, hanem a versenyszellem kedvelőinek is maradandó élményeket nyújtott. A fesztivál legkiemelkedőbb szereplője a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) versenysport csapata volt, akik három jelentős díjat is hazavihettek.

Az RDHSZ csapata először is elnyerte a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség különdíját, amely az ételek szakmai színvonalának egyik legnagyobb elismerése. A csapat nem állt meg itt, hiszen az Őszi Ászok Fesztivál egyéb halétel kategóriájának első díját is megszerezték, amellyel bebizonyították, hogy a halas ételek elkészítésében különleges tehetséggel rendelkeznek.

Emléklap

Halas töltött paprika a gyöztés halétel

Az Őszi Ászok Fesztivál trófeáival

Halkolbász

A verseny legnagyobb sikere azonban a fesztivál fődíjának, a Szabadtúzi Lovagrend Vándorkupájának elnyerése volt. Ezzel nemcsak a rendezvény legjobb főzői lettek, hanem elnyerték a „Ráckeve Főzőmesterei” címet is, ami az elkövetkező egy évre öregbíti hírnevüket. A Vándorkupa a térség egyik legnagyobb gasztronómiai elismerése, és az RDHSZ számára óriási megtiszteltetés, hogy a következő évben ők őrizhetik.

A versenyszellem mellett az RDHSZ évről évre hangsúlyt fektet arra is, hogy a fesztivál látogatói megismerjék és megköstölhassák a halas ételek változatos kínálatát. Az idei különleges attrakciójuk egy 70 méternyi halkolbász volt, amelyet a rendezvény látogatói frissen sütte fogyaszthattak el. Ez a halkolbász igazi látványosságot és kulináris élvezetet nyújtott, tovább fokozva a fesztivál hangulatát és a halas ételek népszerűségét.

A Ráckevei Őszi Ászok Fesztivál ezzel az eseménnyel újra bebizonyította, hogy a halas ételek, a közösségi főzés és a versenyszellem iránti elkötelezettség egyre erősebb a térségben.

Kocsis László

Négyszeres világbajnoki siker a Maty-éri evezőspályán: Magyarország tarolt a feeder világbajnokságokon

ASzeged Maty-éri evezőspályája idén is sporttörténelmi pillanatoknak adott otthont, hiszen Magyarország csapata diadalmaskodott a masters feeder világbajnokságon, valamint az utánpótlás feeder világbajnokságon is. Mindkét versenyen szoros küzdelmek zajlottak, de a magyar csapatok rendkívüli kitartásuknak és tudásuknak köszönhetően a dobogó legfelső fokára állhattak.

A masters feeder világbajnokságot Magyarország nyerte 24 ponttal, ami különösen a második nap szenzációs eredményeinek volt köszönhető. A magyar csapat bravúrosan dolgozta le az angol válogatott behozhatatlannak tűnő előnyét, így az angolok végül a második helyen zártak 28,5 ponttal. A harmadik helyet Románia csapata szerezte meg 39 ponttal. A magyar győzelmet Kocsis László szövetségi kapitány, Walter Tamás másodkapitány, valamint a versenyzők – Ambrus Tibor, Csövári Tibor, Erdei Attila Csaba, Horváth Gyula Gábor, Papp József – érték el. A csapatvezető Polyák Csaba volt. Több versenyző is a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség tagja, míg Kocsis László és Baráti József a Molnár-sziget SE csapatához tartozik, Horváth Gyula Gábor pedig a Kinizsi HE tagja.

Az egyéni versenyben Ambrus Tibor szintén kiemelkedő teljesítményt nyújtott, és 2022 után ismét világbajnoki címet szerzett 2 ponttal. Ezzel immár kétszeres világbajnok lett ebben a kategóriában, és pályafutása során

U25

össességében harmadszor állhatott a dobogó legfelső fokán. A magyar sikert tovább növelte Erdei Attila Csaba ezüstérme 4 ponttal, míg Papp József bronzérmet szerzett, szintén 4 ponttal.

Az utánpótlás feeder világbajnokságon Magyarország csapata szintén diadalmasko-

dott, itt azonban a küzdelem még szorosabb volt. A magyar válogatott 28 pontot szerzett, ugyanannyit, mint a második helyezett Írország, így végül a fogott halak száma döntött a magyarok javára. Franciaország csapata 29 ponttal a harmadik helyen végzett. A nemzeti válogatott tagjai: Baráti József szövetségi kapitány, dr. Pataki Zoltán másodkapitány – aki a Csepel HE csapatát erősíti –, valamint Bakó Péter, Balog Áron, Bodzsár Norbert Márk, Pataki Sándor, Vidó Roland voltak, Végh Tamás csapatvezető irányítása mellett. Bodzsár Norbert Márk és Végh Tamás szintén a Molnár-sziget SE tagjai.

Az egyéni versenyben Bakó Péter negyedik világbajnoki címét szerezte meg 2 ponttal. A második helyen a román Mihai Mărginean végzett 3 ponttal, míg a harmadik helyen Balog Áron, szintén magyar versenyző zárta a versenyt, ugyancsak 3 ponttal.

A négy világbajnoki győzelem nemcsak a magyar horgászsport óriási sikere, hanem a csapatmunka, kitartás és szakmai tudás diadalja is. A magyar válogatott ezzel tovább öregbítette hazánk hírnevét a horgászvilágban.

(Fotó: MOHOSZ)
Kocsis László

rdhsz.hu/versenysport

Masters

Tízlábú rák monitoring, Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság, 2024

A 2024. év monitoring feladatai között kaptam az örkerületem tízlábú rák faunájának monitoringját. A feladatot a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség hozzájárulásával és Halőri Szolgálatának közreműködésével, illetve az RSD-n technikai segítségével végeztem. A monitorozással az idei évben nem érintettem az örkerületem összes, potenciálisan érinthető és fontos víztestét, a kimaradókat 2025. évben igyekszem pótolni. A vizsgálatot minden esetben 7 darab műanyag rákvarsával végeztem.

A vizsgált víztestek és a vizsgálati pontok, időtartam, eredmények, módszer:

I. Ráckevei (Soroksári)-Duna, Rózsa-sziget, Tass, 2024. július 23. – július 24., majd július 24. – július 29.

- EOVS 644677, 188010
- EOVS 644712, 188018, 2024. július 24., egy példány cifrarák
- EOVS 644739, 188124
- EOVS 644622, 188277
- EOVS 644527, 188070, 2024. július 29., egy példány cifrarák
- EOVS 644506, 188027, 2024. július 29., egy példány cifrarák
- EOVS 644501, 188022, 2024. július 29., egy példány cifrarák

A lehelyezett varsákban csalétekként néhány napig „érlelt” halszemeteket alkalmaztam. Az első felnézés után sem cseréltem ki a csalétket.

II. Apaji (Átok)-csatorna, Apaj, 2024. augusztus 13. – augusztus 17. Ezen a víztesten a sűrű növényborítás miatt öt varsa csoportosan került elhelyezésre.

- EOVS 658175, 202708
- EOVS 658163, 202827
- EOVS 658094, 203267 (3 varsa), 2024. augusztus 17., egy példány fekete törpeharcsa
- EOVS 658083, 203276 (2 varsa), 2024. augusztus 17., egy példány fekete törpeharcsa

A lehelyezett varsákban csalétekként néhány napig „érlelt” birkamájat alkalmaztam.

- III. XXX-as csatorna, Apaj, 2024. szeptember 3. – szeptember 6.
- EOVS 658875, 194797, 2024. szeptember 6., egy példány cifrarák
 - EOVS 658877, 194805, 2024. szeptember 6., egy példány cifrarák
 - EOVS 658880, 194818
 - EOVS 658882, 194836
 - EOVS 658896, 194909
 - EOVS 658898, 194922
 - EOVS 658901, 194937

A lehelyezett varsákban csalétekként néhány napig „érlelt” sertés-májat alkalmaztam.

IV. XXXI-es csatorna, Apaj, Kisapaj, Ménesjárás, 2024. szeptember 6. – szeptember 8.

- EOVS 655657, 195835
- EOVS 655678, 195639

Cifrarák (Fotó: Dr. Fekete Judit)

- EOVS 655676, 195644, 2024. szeptember 8., egy példány fekete törpeharcsa
- EOVS 655684, 195630
- EOVS 655601, 195016
- EOVS 655566, 194185
- EOVS 655563, 194099

A lehelyezett varsákban csalétekként néhány napig „érlelt” sertés-májat alkalmaztam.

A csapdázott inváziós állatfajok minden esetben megsemmisítésre kerültek. A vizsgálat során védett állatfaj egyede nem került fogásra (és nem is pusztult el).

Az örkerület alábbi, potenciálisan vizsgálatra érdemes víztestei maradtak ki a vizsgálatból:

- Tripoliszi-bányató, Apaj
- Dömsödi Árapasztó (Északi-övescsatorna)
- Germán-csatorna
- Ürbői Halastavak
- Kiskunsági-főcsatorna, és a tassi holtága
- Tassi (I) főcsatorna

A vizsgálat fogási sikereket tekintve nem tekinthető eredményesnek. Az egyedek denzitása valószínűleg magasabb, így a csapdázás módszerét át kell gondolni a következő évre. Honos, védett tízlábú rák faj egyede nem került kimutatásra.

Györfy Hunor

természetvédelmi örkerület-vezető
Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság
Dunamenti Tájégség, I/1 örkerület

A ráckevei Szulai-tó az RDHSZ kezelésében

2024. év januárjában, a Szulai-tó gondozása, halgazdálkodási szempontból a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség kezelésébe került a Ráckeve Város Önkormányzatával kötött haszonbérleti szerződés értelmében. A hosszadalmas ügyintézés után, 2024. augusztus végén, nyilvántartott halgazdálkodási vízterületté vált. A halgazdálkodási jognak az RDHSZ részére történő nevesítése után elkészíthettük a halgazdálkodási ter-

vet, mellyel hosszú távon biztosíthatjuk a tó ökológiai egyensúlyának megőrzését. A tó rendezett környezetét továbbra is a RÁVÜSZ Nonprofit Kft. biztosítja. Az RDHSZ célja, a tisztó jelleg megőrzése mellett, a tó természetes haleltartó-képességére alapozott ökológiai jellegű halnevelés. Ebben az esetben, a telepített ragadozó halak gyérítik a gyomhalállományt, valamint a növényevő halak a hínárnövényzetet tartják kordában. Az önfenn-

tartó ökoszisztéma fenntartása érdekében, a tavon horgászati tevékenységet folytatni TILOS! Hivatásos halóreink fokozott figyelmet fordítanak a sérülékeny kistó védelmére, ezért kérünk mindenkit, hogy a szabályokat tartsuk és tartassuk be! További információk az RDHSZ honlapján találhatóak.

Nagy Gábor

halgazdálkodási ágazatvezető

Halóri Szolgálatunk jelenti

Kedves Olvasóink megszokták már, hogy havi bontásban rendszeres halóri statisztikákat készítünk, melyekben a hivatásos és a társadalmi halóri aktivitás jól nyomon követhető. Látható belőlük sok fontos információ mellett az intézkedésekkel kapcsolatos panasz, a társszervekkel közös szolgálatellátás mutatói is. Külön statisztika készül az egyes ügyfélelésegek bemutatására is, elkülönítve azokat hivatásos- és társadalmi halóri szempontból is. A Tisztelt Olvasóinkat a különféle halvédelmi ügyek megosztása az, ami leginkább érdekelheti. Jelen tájékoztatóban bemutatjuk a Szolgálatunk által 2024. január 1-től szeptember 30-ig megindított halvédelmi- és egyéb ügyeit. Összevetés gyanánt mellé írjuk a 2023. január 1-től 2023. december 31-ig, tehát a teljes múlt évi megindított ügyeinket. Az idén az első háromnegyed éves időszakban 398 elkövetővel szemben indult meg az eljárás, az alábbi megosztásban:

	2023. teljes év	2024. I–III. negyed-év
Jogosulatlan horgászat:	217 fő	226 fő
Több botos horgászat:	38 fő	32 fő
Méret alatti hal kifogása:	8 fő	25 fő
Tilalmi időben való horgászat:	1 fő	3 fő
Helyi időkorlát túllépése:	–	2 fő
Tiltott helyen való horgászat:	5 fő	4 fő
Kifogható halmennyiség túllépése:	7 fő	3 fő
Fogási napló nem- vagy hamis vezetése:	51 fő	69 fő
Őrizetlen, vagy kivilágítatlan készség:	7 fő	6 fő
Orvhalászat büntette:	20 fő	16 fő
Tiltott horgász módszer:	3 fő	2 fő
Külső akadással hal megtartása:	–	1 fő
Műtárgyhoz kapcsolódó ügy:	1 fő	–
Védett vagy nem kifogható hal megtartása:	4 fő	3 fő
Felső méretkorlát feletti hal elvitele:	3 fő	4 fő
Vízügyi vonatkozású ügy:	1 fő	–
Természetvédelmi vonatkozású ügy:	–	2 fő
Állatkínzási ügy:	1 fő	–
Összesen:	367 fő	398 fő

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a legtöbb esetben halmazat is felmerül (pl. a tilalmi időben horgászó méret alatti halat visz el, vagy a jogosulatlanul horgászó felső méretkorlát feletti halat visz el stb.). Ez esetben a súlyosabbik ügye kerül a fenti statisztikába. A közigazgatási bírságok összege 10 000–300 000 Ft között mozgott, nagy átlagban 65 000 Ft volt. Az eltiltások 3–15 hónap között mozgottak, jellemzően 6 hónapot szabtak ki a halgazdálkodási felügyelők.

Itt bizony halmazat van

A helyi szabályok megsértőire (pl. őrizetlen készség) írásbeli figyelmeztetést szab ki első alkalommal a halgazdálkodási hatóság. Indokolt esetekben szabott ki az ügyvezető igazgató – ágazatvezetői felterjesztésre – 1-2 éves saját vízterületről történő eltiltást, túlméretes ponty élve elszállítási kísérlet (ellopás) miatt, illetve kiemelten üldözendő nagytételű hallopás, orvhalászat miatt.

Mini harcsa nem konyhára való

Sajnos a kisbalinokon már nem lehetett segíteni

A szembeötlő növekmény okát keresve el kell mondanunk, hogy a jelentősen megszaporodott a külföldi – jellemzően ukrán – elkövetői kör a Duna-ág felső szakaszán, mely Csepel-Dunaharaszti között folyamatos munkát ad szolgálatunknak. Divatos lett a méret alatti halak (ponty, balin, harcsa) elvitele, még az engedéllyel egyébként rendelkező „sportársak” között is. Nem szabad elhallgatnunk azt sem, hogy a Halóri Szolgálatnál bekövetkezett technikai fejlesztések, személyi változtatások jótékony hatása is érződik a minőségi halóri munkán. A halóri járőrök hatékonyságának növekménye jól látható. Kijelenthetjük, hogy az RDHSZ halóri gárda munkatársai elkötelezettek és munkájukat az elvárt színvonalon végzik. Azonban ezek mit sem érnének önmagukban, ha a kedves Horgásztársak nem segítenék munkánkat!

Ezúton is – mint mindig – szeretnénk hálásan megköszönni horgásztársainknak a sok hasznos információt, mellyel munkánkat segítik!

Kérjük, a továbbiakban is jelezzék, ha nem odailót látnak-tapasztalnak szeretett vízterületünkön! A bejelentéseket diszkréten kezeljük!

A 24 órán át hívható halóri ügyeleti telefonszám továbbra is rendelkezésükre áll: +36-30-675-7304.

rdhsz.hu/halorzés

Pfeifer Rikárd
halórzési és horgászturisztikai
ágazatvezető

A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 32 tagegyesületének létszám adatai (2024. 10. 24-i állapot szerint)

RDHSZ TAGEGYESÜLETEK	Alapdíjas kötelezett + emelt díjas kötelezett FELNŐTT	Alapdíjas kötelezett + emelt díjas kötelezett IFJÚSÁGI	Díjmentes GYERMEK	Létszám összesen
BKV HE	187	0	22	209
B.M.HE	153	6	39	198
VIDOHE	219	1	61	281
B.S.E. HE	662	6	208	876
Bugyi SHE	925	16	206	1147
Csepel HE	2516	83	602	3201
Csepel-Sziget HE	121	1	13	135
Délpesti HE	1383	45	295	1723
DSZ HE	1321	45	397	1763
Dömsödi HE	1064	30	317	1411
Föv.Csat.Művek HE HE	150	0	27	177
Ganz HE	160	3	32	195
Herman Ottó HE	23	0	8	31
Kinizsi HE	1124	22	253	1399
Magyar Horgászok Egyesület	413	0	96	509
Mávag HE	330	3	56	389
Molnár Sziget SHE	1707	26	378	2111
Műegyetem HE	42	1	11	54
MVM HE	184	4	42	230
Nagybudapesti HE	6075	116	1375	7566
Neptun SHE	5341	124	1272	6737
Növényvédelmi HE	48	0	9	57
Országház HE	10	0	0	10
Peremvárosi HE	3419	180	949	4548
Petőfi SHE	1448	49	453	1950
Postás SHE	230	7	92	329
Ráckevei HE	1236	41	448	1725
Statisztika HE	16	0	1	17
Szigetbecsei HE	183	5	55	243
Vegyesüzemi Dolgozók HE	1082	21	281	1384
Villamosgép HE				0
Vízügyi Dolgozók "VP" HE	117	3	40	160
RDHSZ Központ			23	23
ÖSSZESEN:	31889	838	8061	40788

Beneveztünk a VII. RSD OPEN Csónakos Pergető páros bajnokságra! ...avagy úszógyártás helyett...

Az elmúlt évek alatt, amikor halórként biztosítottam a pergető versenyeket az RSD-n, többször megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy nevezni kellene. Ki kellene próbálni versenykörülmények között is a pergető tudásomat, tapasztalatomat. De mindig elodáztam a dolgot azzal, hogy „na majd jövőre”. Leginkább a megfelelő csapattárs hiánya miatt, de lehet, hogy a lustaság is közrejátszott. Az október 3-án megrendezett pergető RDHSZ verseny után elhatároztam, hogy az RSD OPEN bajnokságon elébe állok a kihívásnak. Sokat nem kellett azon töprengnem, hogy ki legyen a csapattárs, mert *Pastrovics Sanyi hivatásos halór kollégám* – legalább is elmondása szerint – szeret és tud is bánni a pergetőbottal. És ezt most be is bizonyította! Felhívtam és megkérdeztem lenne e kedve..., de a mondatot szinte be sem fejeztem máris jött a válasz: – Igen!

A verseny előtti keddi napra beterveztünk egy edzést kipróbálva a vizet, a szerelékeket és egymás hozzáállását, tudását. Ez a próba nap nem sok jóval kecsegtetett a halak részéről, de azért panaszra nem volt okunk és estére kiderült, jó párost alkotunk. Keresgeltük a megfelelő műcsalit, módszert, területet, majd a tapasztaltak alapján kialakult a terv, amit a verseny napjáig még többször átbeszéltünk, finomítottunk.

Eljött a nagy nap és mi nem kis izgalommal konstatáltuk, hogy igen nagy nevű és tudású pergető horgászok gyűltek össze és készülődnek csoda felszereléseikkel. Nem vagyok híve a szonáros halkeresésnek. Mert ugye – és ez be is bizonyosodott a mostani versenyen – hiába látod, hogy ott a célhal, ha nem tudod kapásra ingerelni. Ilyenkor csak mérgeled az emberfia. Nem látni kell őket, hanem tudni azt, hogy mikor, hol és miért éppen akkor és ott tartózkodnak. De persze ez sem biztosíték arra, hogy sikerül halat fogni. Amikor „bedudálták” a versenyt, szinte kivétel nélkül minden résztvevő nekilódult a makádi parkerdőhöz, de legalábbis messzire elhagyták a Rózsa-szigetet. Őszintén megmondva mi ennek csak örültünk. A helyismeretemre támaszkodva taktikáztunk és nem mentünk messzire, hiszen ezen a részen is ugyanúgy megtalálhatóak olyan parti részek, alámosások, akadók, törések, gödrök, tartások stb., mint 3-5 kilométerrel feljebb.

A taktikánk a csukákra alapozott, mert minden centi számít, és bíztunk benne, hogy sikerül néhányat becsapni a körforgókkal a partmentén, de ha nem, akkor a kőszüllőkből minden bizonnyal össze tudunk fogni néhány

A győztes páros

A kupa

arasznyit a „nagyödörmél”, ami kapástalan időben, mint ami egyébként jellemezte a verseny napját, jó alapozásnak számít. A balinok közreműködésére is apelláltunk, de terveink szerint az önökre majd csak akkor vadászunk, ha a nap már magasan jár. Sajnos a csukák elkerültek minket, viszont sikerült a gödör-

ből fogni néhány méretes kövest, ami lássuk be jó alapot adott a további vadászathoz. Felkerestünk tartásokat, töréseket, gumihallal megpöcögtettük ezeket a területeket, de eredménytelenül. Volt ugyan tartásról kapásunk, de nagyon ritkán és kifejezetten erőltlenül pöccintett. Dobáltuk újra a parti csukákat 2-es és 3-as körforgóval, de a hírek szerint ezek a nagypofájúak valami meetingen voltak, melynek témája a „hogyan kerüljük el a horgászokat” volt. Aztán a nap előbújt és magasan járt, így rápróbáltunk a balinokra. A vízszlop magasságában méterről méterre kerestük őket fáradhatatlanul, és meglett az eredménye.

Ezek a fogatlan kapókeszegek hálásak voltak a felkínált *Salmo Thrill* és *Blade Cykada* csalikért, mert nyolcan hagyták magukat megszákolni és ezzel jelentősen megnövelték a centiket.

Bár azt mondják, nem a méret számít, azért mi mindent elkövettünk, hogy a miénk a lehető leghosszabb legyen, mert itt nem a súlyra ment a játék. A kölcsönzött hajón egy 30 éves Tomos motorral vágunk neki a napnak és újra bebizonyosodott, hogy a helyismeret, a halismeret többet ér minden radarnál. A verseny végére 3 db kőszüllőt és 8 db balint sikerült lemernünk és az így szerzett 13 996 ponttal felállhattunk a dobogó legfelső fokára!

Egy igazán jó versenyen vehettünk részt és tisztelet a szervezők profi munkájáért! Köszönjük a támogatást és az elismerő szavakat azoknak, akik bíztak bennünk! Remek nap volt!

Gönci György
hivatásos halór

RDHSZ éremeső az idei TCSOB-n!

2024. augusztus 17–18-án Szegeden, a Maty-éri evezőspályán 18 tag-szövetség 144 versenyzője vett részt a legnagyobb múlttal rendelkező országos bajnokságon, közte a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 8 versenyzője.

Csapatunk hatalmasat küzdve a dobogó harmadik fokára állhatott fel az idei, LXI. Tagszövetségi Csapat Országos Bajnokságon (TCSOB).

A csapat bronz mellett a legtöbb egyéni dobogós helyezést is az RDHSZ versenyzői szerezték meg:

Zsiga Levente – U20 – arany

Siket Péter – felnőtt – ezüst

Serman László – masters55+ – ezüst

Címvédőként érkeztünk az idei, Szegeden megrendezett csapatbajnokságra és ezzel az elszántsággal készültünk megvédeni az elmúlt két évben hozzánk kötődő magyar bajnoki címet. Címvédőként a csapattal szemben támasztott elvárásoknak megfelelni mindig nagyon nagy kihívás. Ennek szellemében és kellő motivációval kezdtük meg a helyszíni felkészülést csütörtökön, ahol a csapatunk minden horgász tagja egy könnyed „bemelegítő” edzéssel hangolódott az eseményre. Az első nap fő célja idén is a szerelések beállítása és a pálya „feleltetése” volt, hiszen egy olyan vízben, ahol nem rendszeres a horgászat, nem lehet számítani már az első naptól olyan fogásokra, melyet majd a versenyen aztán tapasztalhatunk, így az első napi horgászatból komolyabb következtetéseket nem lehet levonni. Bízunk abban, hogy az egy héttel korábban lezajlott országos method feeder klubcsapat bajnokság miatt nem „ugranak el” a halak és már az első naptól kezdve lesz olyan fogott halmennyiség, amiből tudunk előrébb jutni már a csütörtöki edzés után is. Sajnos nem így történt – nem volt sok hal a pályán –, de ezt annak az extrém hőmérsékletnek is köszönhetjük, ami végig kísért bennünket a 4 nap során. Edzéseken 40-41 °C-os – versenynapokon pedig 36-37 °C-os – árnyékban mért hőségben kellett koncentráltan horgásznunk. A második edzésnapon – bízva abban, hogy a pályán az előző napi horgászatnak köszönhetően több hal lesz – már személyekre kiosztott feladatokkal ültek le versenyzőink horgászni. Az biztos volt, hogy a rakósbotos technika lesz a domináns. Teszteltük az etetőanyag és a szemes használatát, amely a szegedi pályára érvényes speciális szabályok miatt nagyon fontos szempont, hiszen maximum 10 liter a bevihető mennyiség. Az etetőanyag „limitben” domináns szerepe volt a kukoricának. Élő csaliként a teljes limitben (1,5 liter) csontkukacot vittünk be. Tervezett távolságokat is edzettük, melynek eredményeként

el tudtuk dönteni, hogy a csapat a teljes hosszban való pontyra történő horgászatra fókuszál majd elsődlegesen, és csak a másodlagos vonal lesz a „kintű” rövidebb táv horgászata. Láttuk azt is, hogy a hiányzó kb. 1 méter vízszint miatt a rövidbotos horgászat nem úgy épül, hogy arról jelentős mennyiségű halat tudjunk fogni. A korábbi gyakorlattól eltérően már az edzésnapokra úgy ült le a csapat, hogy tudtuk, milyen összeállításban fogunk horgászni a versenyen:

- U15 – Szabán Zsombor, az idei RDHSZ U15 korosztály bajnoka
- U20 – Zsiga Levente, magyar válogatott tagja és csapat világbajnok
- Női – Devecseri Józsefné Rimer Noémi, tizenegyszeres magyar bajnok, a magyar válogatott korábbi tagja
- Master (55+) - Serman László, többszörös RDHSZ bajnok
- Felnőtt:
- Gyulai Ferenc, kétszeres magyar bajnok, többszörös RDHSZ bajnok
- Kassai Adrián, az idei RDHSZ felnőtt kategória bajnoka
- Siket Péter, a korábbi RDHSZ felnőtt kategória bajnoka
- Benke Szabolcs – tavalyi TCSOB egyéni bajnok

Tartalék versenyző Ribli János volt, aki háttéremberként segítette a csapatot.

Az első forduló eredménye alapján idén is az első helyen fordultunk. Sajnos két versenyzőnk is tízen kívül végzett, így azért volt egy kis izgalom a számolás során. Az első 5 csapat 8 ponton belül volt! Tudtuk, hogy iszonyúan nehéz nap vár ránk vasárnap, hiszen olyan üldözők voltak a nyomunkban, mint Somogy csapata, vagy a tavalyi előkelő helyen végzett Tolna, illetve az örök rivális Győr-Moson-Sopron csapatai. Bizakodásra adott okot, hogy Siket Péter és Zsiga Levente nyerte a szektorát, ami a 18 fős szektorokban a csapat és az egyéni értékelés szempontjából is igen értékes eredménynek számított.

Ha az elmúlt évek statisztikáját nézzük, akkor egy évtől eltekintve minden évben jobbat horgásztunk a második fordulóban, mint az elsőben. Bízunk benne, hogy ez a sorozat nem fog megszakadni idén sem. Este mindenki pótolta a hiányos szereléseket, ezzel is hangolódva a második, minden eldöntő fordulóra. Abban bízunk, hogy több hal lesz vasárnap a pályán és az eddigi taktikánk működni fog idén is. Tudtuk azt is, hogy rajtunk kívül sok jó csapat és horgász van a mezőnyben. Nem cseréltünk, maradt a szombati felállás. Vasárnap aztán teljesen felborult a pálya, volt olyan szektor, ahol az első órában szinte alig

Az RDHSZ bronzérmes csapata

volt fogás. Minden kapásért, minden halért meg kellett küzdenünk. Ebben a harcban most voltak nálunk ügyesebbek (Győr-Moson-Sopron és Somogy horgászszövetségei), akik a partközeli horgászattal több halat tudtak fogni nálunk és értékesebb szektorpozíciókat elérni ezzel a taktikával. Izgalmas számolás kezdődött, nagyon vártuk az eredményt, mire lesz elég a vasárnapi – a szombati eredménnyel azonos – csapateredmény. 3. helyen végeztünk összesítésben. Tudjuk, hogy az arany a legfényesebb, de az idei bronznak, a 3. helyezésnek is nagyon örült a csapatunk. Igazi csapatként küzdöttünk meg ezért az eredményért!

A csapatbronz mellett, U20-as kategóriában Zsiga Levente egyéniben aranyat, a felnőtt kategóriában Siket Peti, masters kategóriában pedig Serman Laci kétfordulós stabil eredményeiknek köszönhetően további egy-egy egyéni ezüstöt is nyert, ezzel a legtöbb egyéni díjazást hozta el az RDHSZ küldöttsége a 2024-es TCSOB-ról.

A nagyszerű horgászok mellett a csapat fontos szereplője az a háttércsapat, aki segíti a horgászokat a felkészülésben és a horgászatban egyaránt. A háttércsapat tagjai – Baráti József, Baráti Judit, Benke Bernadett, Schmidt Attila, Szaban Zoltán, Zsiga Gábor, Gerendi Zsolt másodkapitány és Kocsis László csapatvezető – egyenrangú csapattagként vették ki a részüket idén abból a munkából, ami miatt az RDHSZ csapatát az eredményei alapján továbbra is az egyik legerősebb csapatnak tartják ezen a bajnokságon. Ezt megerősí-

A trófea

ti az a tény is, hogy a második, „éles” edzésnapon, több csapat is fix megfigyelőket küldött a csapatunk mögé, figyelve a horgászatunkat. Ezen kívül sok csapat elismerően nyilatkozott arról a csapatunkról, amit láttak az RDHSZ részéről.

A csapatversenyt, a két forduló összesített eredménye alapján a Sporthorgász Egyesületek Győr-Moson-Sopron megyei Szövetségének csapata nyerte 90,5 ponttal. Második helyezett a Horgász Egyesületek Somogy Megyei Szövetségének csapata lett 101,5 ponttal, mindössze 3 (!) ponttal megelőzve a csapatunkat. Ezúton is gratulálunk az eredményeikhez!

Köszönjük a csapatunk támogatását a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetségnek, a Timár-Mix Halcsali Kft-nek, az Exner Horgászúszónak (Nagy Attilának), a Walterlandnak és a Bait Factorynak, akik segítettek abban, hogy a csapat ideális feltételek mellett készüljön fel és vegyen részt az eseményen.

Természetesen köszönet mindenkinek a sok-sok szurkolásért!

Jövőre nem lehet más a cél, mint az aranyérem visszaszerzése, hiszen csak „kölsönbe adtuk” most a vándorkupát a győrieknek és ezt viccesen oda is szűrtük nekik a gratulációk során. Hajrá, RDHSZ!

Gerendi Zsolt

*RDHSZ Versenysport Bizottság
Finomszerelő, úszós szakágvezető*

Újabb kecsége visszafogási adat az RSD-ből

A MOHOSZ által támogatott országos kecsége telepítési program keretében a 21-0151. számú haljellel ellátott kecségét 2024. április 22-én Esztergomnál telepítette a Duna folyamba a Komárom-Esztergom Vármegyei Horgászegyesületek Szövetsége (összesen 300 kg kecsége, 313 egyednek telepítése történt ekkor). A „nem fogható” státuszú halfaj egyedét 2024. október 31-én fogta vissza Geburth Norbert sporttárs method készséggel a Ráckevei (Soroksári)-Duna dunaharasz-

ti szakaszán, a Horgász part 95. szám előtti tégről. A Nagy-Dunába telepített kecsége RSD-beli visszafogási adata újabb ékes bizonyítéka annak, hogy az RSD nagyműtárgyainak hajószilipjei nem jelentenek akadályt a vándorló halfajoknak a folyó hosszirányú átjárhatósága szempontjából, mivel ez az áramláskedvelő halfaj is könnyedén átjuthatott valamelyiken keresztül az RSD víztestébe. Ez az egyed a 192 napos folyóvízi vándorlása során minimum 90 km-t tett meg a Dunában. A hal természetesen visszahelyezésre került az RSD vízébe.

Udvari Zsolt

RDHSZ Egyesületi Csapatbajnokság Északi-övcsatorna, ürbői szakasz, 2024. 08. 25.

Szinte már hagyomány, hogy az augusztusi kánikulában szervezzük meg az egyik legnépszerűbb versenyünket, a 2+2 néven ismert Egyesületi Csapatbajnokságot. Az idei évben megtapasztalhattuk ismét, hogy milyen a puszta közepén 37 fokban horgászni. Ez a kegyetlen meleg sem vette el a kedvét annak a 9 csapatnak, aki a kiírás szerint megjelent a reggeli vízparti találkozón és a sorsolást, majd a felkészülést követően a kánikulában kezdték meg a versenyzést. Maradt a Dömsödi övcsatorna, azonban annak egy másik szakaszán jelöltük ki a pályát, melyet a Halóri Szolgálat és a vízügy munkatársai versenyzésre szépen előkészítettek.

Dömsödi-árapasztó-csatorna

meg. A mezőny összesen a tavalyi súly majdnem dupláját zsákmányolta (133 kg, ill. 70 kg), ami biztató jel az új szakasz versenypályaként való használatához. Az ünnepélyes díjátadón Schwarz Gáspár a Ráckevei HE

a jövőben egy fix versenypályánk is, akár a tavaszi versenyein is ideális helyszín lehet. Nagyon fontos számunkra és ezt mindig mérlegelnünk kell a kecsegtető fogási lehetőség mellett, hogy a részvétel olyan egyesületek

Dobogós csapatok öröme

A tréningnapok tapasztalatai alapján a tavalyi évhez képest hasonló halösszetételre, de magasabb átlagsúlyra lehetett számolni, amely törpeharcsa, keszeg, kárász és egy-egy beugró bónusz pontyból jött össze. Érdekes volt, hogy a fogásokban is egyre nagyobb számban volt látható darabos törpeharcsa, és idén számos bónusz ponty, testesebb dévér is színesítette a kifogott terítéket. A mérlegelés során beigazolódt az elvárásunk, hiszen a tavalyi évhez képest dupla átlag fogott súllyal, 3,7 kg-mal (1,9 kg, 2023. év) számolhattunk.

A versenyt a csapateredmény alapján – a két nagy versenyzői hagyományokkal rendelkező egyesület (Csepel HE és a Molnár Sziget SHE) – előtt a Ráckevei HE nyerte

elnöke, az RDHSZ elnökségi tagja adta át a díjakat – RDHSZ egyedi érmek és kupák, valamint a MOHOSZ által biztosított érmek – a dobogós helyezett csapatoknak. Külön büszkeség volt számára, hogy az egyesületi csapatuk állhatott idén a dobogó legmagasabb fokára.

A verseny után az RDHSZ Versenysport Bizottsága vendégül látta egy bőséges ebédre a versenyzőket, a csapatok vezetőit és a rendezőket, melyet a Halóri Szolgálat képviselője Somogyi Zoltán és párja készített nekünk. Köszönet érte nekik. Az extrém időjárás ellenére ismét sikerült egy jóhangulatú versenyt szerveznünk egy újabb csatornaszakaszon, amely az ígéretesebb fogások miatt lehet akár

számára is elérhető legyen, akik a Budapestre utazás és ennek költségei/nehézségei miatt eddig elzárkóztak a csapat indítástól. Külön öröm volt számunkra, hogy egy a szövetségünkhöz a közelmúltban csatlakozott egyesület – Peremvárosi HE – is részt vett az eseményen és nagyon szép eredményt – 4. helyezést – ért el. Ismét ki kell emelnünk azt a komoly munkát, ami a versenypálya megfelelő előkészítéséhez elengedhetetlen volt. Ebben óriási segítséget kaptunk a halórzési ágazat munkatársaitól.

Gerendi Zsolt

RDHSZ Versenysport Bizottság
Finomszerelkes úszós szakág vezető
(Fotó: Deme Sándor)

Gyakran ismételt kérdések

Mi a célja a dátum jelölésének a fogási naplóban? Miért kell a fogás időpontját (óra, perc) beírni a fogáshoz?

A 133/2013. (XII. 29.) VM rendelet 28. § 20. bekezdésének előírása szerint a papír alapú fogási naplóban lévő naptárban a horgászat megkezdésekor – csónakos horgászat esetén a jármű elindulásakor – jelölni kell az aktuális dátumot. Ennek a szabálynak a célja, hogy a horgászat irányító szervei – az Agrárminisztérium és intézményei, valamint a MOHOSZ – értékes statisztikai adatokat nyerhessenek a horgászok számából és a horgászatra fordított időből, ami hozzájárul az ágazat fejlesztéséhez. Közös érdekünk tehát a napok jelölése a fogási naplóban.

Szintén a végrehajtási rendelet (28. § 21. bekezdés) rendelkezik arról, hogy a fogási naplóban a darabszám-korlátozással védett fajok bejegyzésekor a fogás időpontja (óra-perc) is beírandó. Ezt a szabályt – mint sok másikat – a gyakorlati tapasztalatok születték, ugyanis korábban a horgászok előszeretettel trükköztek a kifogott hal későbbi (nem) beírásával, vagy a szákbán lévő halak cserélgetésével. Az óra és a perc beírása ezeknek a kiskapuknak a többségét megszünteti.

Az ezüstkárász kitűnő sporthal, és nagyon ízletes is. Miért sorolják az inváziós fajok közé?

A hazai horgászok az ezüstkárászzal szemben jóval „elnézőbbek”, mint a törpeharcsával vagy a busával szemben. Ez az idegenhonos hal a konyhai feldolgozáshoz ideális méretűre képes megnőni, húsa ízletes és nem túl szálas, egyszerűen megfogható, erőteljes védekezésének köszönhetően élvezetes horgászni rá. Nem véletlen azonban, hogy a halas szakma az inváziós fajok közé sorolta, így visszavonását jogszabály tiltja.

Az 1954-ben Bulgáriából betelepített ezüstkárász mára minden hazai vízünkben megtalálható, rendkívül agresszív terjeszkedésének köszönhetően. Ez a nagyon szívós, extrém szélsőségeket is elviselő faj az ősho-

Közel 2 kg-os ezüstkárász az RSD-ből

nos békés halak legfőbb táplálék-konkurens, mivel a többi hálnál sikeresebb a táplálék megszerzésében. Másik fontos kártétele az ivási parazitizmus, ugyanis a nőstény ezüstkárászok képesek összeívni más fajok (pl. széles kárász, ponty) hímjeivel, saját klónjait létrehozva ily módon, meggátolva az őshonos halak szaporodását. És ha mindez nem lenne elég, intenzív ivadékfogyasztással is hozzájárulnak a biológiai sokszínűség csökkenéséhez.

Az ezüstkárász terjedése a legfőbb oka annak, hogy az őshonos széles kárászunk a kipusztulás szélére került, hiszen az előbb felsorolt kártételek leginkább ezt a fajt sújtják. Minden magyar horgász érdekelt tehát abban, hogy az ezüstkárász állománya csökkenjen.

Miért telepít az RDHSZ kevesebb pontyot a felső szakaszra?

Az intenzívebb pontytelepítési időszakokban – leginkább ősszel – a felső szakasz horgászai előszeretettel hangot adnak annak a véleményüknek, hogy a budapesti szakaszt „mostohagyerekként” kezeli az RDHSZ, hiszen oda jóval kevesebb hal jut, mint a Ráckeve alatti vízre. Lássunk néhány számadatot, ami eloszlatja ezt a tévhitet.

Az 57 kilométer hosszú főág felső negyedén két jelentősebb telepítőhelyet találunk: a

csepeli versenypályával szembeni kikötő Pest-erzsébet és Soroksár határánál (a Kvassay-zsilipről 4 km-re), valamint az M0 híd (11 km-re a zsilipről). Mindkét helyszín jól megközelíthető nagyobb szállító járművekkel is. 2024-ben az RSD főágára összesen 164 859 kg két-háromnyaras, fogható méretű pontyot telepítettünk. A fent említett két helyszínre ebből a mennyiségből 42 584 kg-ot szállítottunk, ami az összmennyiség több mint 25 százaléka a főág felső 11 kilométerére! Ezen kívül kisebb mennyiségeket szállítottunk még egy másik dunaharaszti telepítőhelyre és Szigetszentmiklósról is. Ez az arány nemhogy túl kicsi, hanem még nagyobb, mint amennyit a víztömeg és a horgászok létszáma indokolna. A szokásos pontytelepítések kivül több extra halasítás csak a felső szakaszra került: említhetnénk a 2023 novemberi soroksári extra pontyszállítmányt (6-9 kg-os átlagsúlyban), vagy a 2024. áprilisi 200 kg-os kecsesetelepítést a Kvassay-zsilipnél.

Alighanem igaz, hogy az alsóbb vizeken több pontyot lehet fogni, mint a felső szakaszon, de ez nem a telepítések elosztásának köszönhető, hanem a horgászvíz adottságainak (vízminőség, mederviszonyok). Ebből is látszik, hogy a telepítés helyszínének jóval kevesebb a jelentősége, mint ahogy azt a horgászok gondolják, ugyanis a telepített ponty rövid idő alatt több tíz kilométert képes vándorolni.

rdhsz.hu/gyik

Béres Attila

Gönci Gyuri bácsi emlékére

Gönci Gyuri bácsi egy kivételes, nagyszerű ember volt, és aki ismerte tudja, hogy ez nem egy ilyenkor szokásos és hangzatos jelző a személyére, hanem maga a valóság.

Zákonyi Botond így emlékezett meg róla: „Gönci Gyuri bácsi emlékét mi, régi munkatársai, horgásztársai élő értéként őrizzük meg, de ennél is fontosabb, hogy igen sok még gyerekként Gyuri bácsival találkoztott, Gyuri bácsi előadásain okosodott, Gyuri bácsi tanításai nyomán természetet féltő és óvó, közben horgásszá is nevelődött, ma már felnőtt számára is érték az, amit akkor gyerekként kapott, amiből volt és van mit továbbadni most már a saját gyerekeiknek, unokáiknak. Gyuri bácsi nyugodjál békében.”

Édesapám 1942-ben született Kassán. Két éves volt, amikor szü-leivel Magyarországra menekültek. Rövid ideig Dunaharaszti-ban lak-tak, majd Csepelre költöztek. 1964-ben megnősült, családot alapított és három gyermeke született. A család volt számára a legfontosabb és mindent megtett azért, hogy példamutatásával, szorgalmával gyerme-keiket tisztességben nevelje fel. 1956-ban meghurcolták, megbélyegezték és ez évtizedekig meghatározta az életét.

Sokat mesélt a Ráckevei Duna-ág partján töltött gyermekéveiről, a csibészégekről. Az első nádszálra,ogyorófavesszőre kötött cérnás, meghajlított gombostűs, gyufaszál úszós horgászélményeiről. Az RSD különböző részein, de leginkább a csepeli szakaszon fogott halairól. Élete volt a horgászat. Minden napját betöltötte a hobija iránti szen-vedély. Ami viszont nem csak a halak megfogásában nyilvánult meg, hanem a horgászcikkek, kiegészítők fejlesztésében, a horgászathoz szorosan kapcsolódó találmányaiban is. Vagy éppen választmányi és vezetőségi tagként az egyesületi élet működtetésében, az utánpótlás nevelésben, a szakértelemben, a horgász programok szervezésében, ki-találásában, kivitelezésében.

A horgászok kevés kivétellel nem is tudják, egyszerűen fogalmuk sincs arról, hogy azon horgász cikkek, kiegészítők, amit az elmúlt évti-zedekben egyre szélesebb körben használnak, azok között nagyon sok Édesapám találmánya. Gyermeki emlékeimben ott él, ahogy Édesapám éjszakákba nyúlóan dolgozott a kis műhelyében, egy panelház pincéjé-ben. Tervezte, fejlesztette, gyártotta a horgász cikkeket. Sokszor mutatta, mit talált ki, az mire jó és miért, és azt is, hogy hogyan kell használni.

Szokták mondani, hogy aki tudja az csinálja, aki nem tudja az ta-nítja. Édesapám volt azon kivételek egyike, aki nem csak tanította, de tudta, ismerte a gyakorlatban is a horgászat szinte minden csinját-bín-ját. Sokszor eszembe jut, ahogy oktatott minket a különböző horgász módszerekre, megmutatva hogyan kell azokat eredményesen használni. Mik azok az apróságok, amiktől jobbak lehetünk. Például, az 1970-es évek elején már úgy tanított engem (is) horgászni, hogy a horgászbót spicce volt a kapásjelző. Ezt hívják manapság feeder módszernek. Ak-koriban ez a technika mondhatni ismeretlen volt a horgászok körében.

Egyszer az Autógyári híd (mi így hívtuk) alatt kőszüllőre horgász-tunk Apuval. Abban az időben sokan jártak oda, közkedvelt hely volt. Akkor is ült a híd alatt 8-10 horgász. Az egyik este 9 db, a rá következő este pedig 11 db kőszüllőt fogtam a „spicces” módszerrel. 7 éves vol-tam. Apu segített, tanított mit hogy csináljak, mikor és hogy reagáljak a kapásra, stb., amikor is a másik oldalról átszólt egy hang viccesen: „hagyja már békén azt a gyereket, hiszen több halat fogott csak ma, mint mi összesen két nap alatt”. Sok ilyen történet maradt meg nekem emléke a Kvassay-zsilipről a Tassi V-VI-os vízig, ahol sokszor mártog-attunk vagy épp keszegettünk „úsztatva” Apuval.

Édesapám már az 1970-es évek közepén készített bojlit és azzal horgászott, próbálgatta, pedig itthon még azt sem tudták mi az. Szintén ebben az időszakban találta ki, hogy csinál egy elektromos kapásjelzőt. Le is gyártottuk az első prototípusokat. Apu készítette a mechanikát, én pedig az elektromos részét. Egy szürke villanyszerelő-doboz volt az

alap. Abban volt az elektronika, jobbra-balra pedig kiállt egy-egy fém-kar, amit a damlira kellett támasztani. Akár „húzó” akár „ejtő” kapás volt, a fémkar hozzáért egy érintkezőhöz és már sípolt is a beépített kis hangszóró.

De sorolhatnám a különböző ólom és önetető formákat, fajtákat és még sok-sok mindent, amiket Apu talált ki és gyártott. Akkortájt még nem volt jellemző, hogy létrára, előre elkészített úszós szereléklet le-hessen vásárolni. Ő ezt is megoldotta, és bevallom nem volt inyemre a szereléklet gyártása. Az úszókat is magunknak készítettük. Leginkább Ő találta ki, rajzolta le a formát, a méretet, aztán én „megfaragtam” és mentünk tesztelni. A mai napig megvan az a kis esztergapad, amivel a saját tervezésű úszókat faragtam balsafából.

Egyszer kifejezetten mártogatáshoz épített horgászbótot. Az egyik tesztarabbal elmentem a tassi zsiliphez mártogatni. Zseniális volt a bót, fogtam is jó pár szép süllőt. Horgászott mellettem egy másik horgász és láttam nagyon nézegeti a bótot. Végül is nem állta meg, rákérde-zett milyen bót ez? Elmondtam, hogy Édesapám készítette. Másnap Apu ért rá és ment a zsiliphez tesztelni ugyanezt a bótot. Amikor hazajött elmesélte, hogy volt mellette egy horgász, aki horgászat közben egyszer csak megjegyezte, hogy a fia tegnap ügyesebben horgászott. Apu csak annyit kérdezett, hogy honnan tudja, hogy a fiam volt, mire a férfi azt mondta, hogy megismeri a bótot. Ebből a bótból végül is csak három darab készült. Már nem tudom miért. Az egyiket ellopták tőlem, a más-odik Apunál volt, de nincs meg, a harmadik darabot pedig a mai napig őrzöm, vigyázom.

Mindenképpen meg kell említeni az Apu által kalapált egyedi tá-molygó villantót is, melyeket azok, akik vigyáztak rá, eredményesen használnak még ma is. Sok-sok mindent ki- és feltalált a horgászok, a horgászat számára.

Életében két horgászegyesületben és horgásszövetségben is letet-te névjegyét munkájával. Elkötelezett és aktív tagja volt évtizedeken keresztül a Csepel, majd a Balatonalmádi horgászegyesületnek. Ho-zzáértésére, tapasztalatára, munkájára élete végéig számítottak nem csak egyesületi, hanem szövetségi szinten is. Sok rangos horgász esemény is a nevéhez köthető. Például, az Ő ötlete volt az eredetileg Balatonalmá-diban létrehozott és hosszú évekig működő Nagypapa- Unoka Családi horgászverseny, ami aztán rajtam keresztül, mint Családi Horgászver-seny valósult meg az RDHSZ rendezvényei között. Az utánpótlás neve-lésben is jeleskedett és nem csak elméleti, hanem gyakorlati tudásával is segített, tanított. Évekig szervezett gyerekeknek horgásztáborokat, tanfolyamokat, rajzpályázatokat, versenyeket. Nélkülözhetetlenek tartotta az utánpótlás nevelést és kiemelkedő aktivitással tanította a gyerekeket évtizedekig.

Gyermekei és unokái közül, akiket komolyabban érdekelt a horgászat, sporthorgásszá nevelt. Versenyhorgászokat faragott belőlünk és tanítása révén számtalan dobogós helyezést értünk el nemzetközi és országos versenyeken. Nem csak mi a gyermekei, hanem még nagyon sok, a mai napig is eredményesen horgászó, versenyző, már felnőtt horgász is köszönettel tartozik Apunak.

Édesapám a horgászat és annak minden részlete olyannyira érdekelte, hogy a hosszú évekig tervezett álmát is valóra váltotta és 2006-ban megnyitotta Európa talán legszínvonalasabb szakmúzeumát, egy Horgászmuzeumot Balatonalmádiban. Itt meg lehetett nézni, milyen eszközökkel dolgoztak és azokat hogyan használták a régi idők halásza, horgásza. Megszállottja volt a régi horgászcsikkek gyűjtésének, melyek között a már akkor több mint százéves, fából készült angol Nottingham tároló orsó, egy az első világháború előtti bakelitorsó, az 1938-ban gyártott Papp orsó, vagy éppen egy századfordulón készült tonkinnád bot, de számos, a világ szinte minden tájáról beszerzett horgászszerszám, szakirodalom látható volt. A kiállítás tárgya volt még például egy egyedül csepeli csőbot az ötvenes évekből, egy 1940-ben készült tengeri borsnád bot, és egy bizonyíthatóan olyan orosz páncélaútó antennájából készült horgászbót, amely Battonyánál lépte át annak idején a határt. Az első kiadású horgászujságtól a szakírók könyvein át Apu gyűjteménye egyedül volt. A múzeum csak annyira volt neves és színvonalas, hogy külföldről is érkeztek régi horgász-halász eszköz felajánlások a kiállítás tárgyai közé. Részt lehetett venni olyan programokon, amikor a hatalmas, egyenként 1000 literes akváriumokban tartott halak viselkedését mutatta be Édesapám. Például azt, hogy a rablóhal hogyan, milyen módon kapja el az áldozatát vagy, hogy hogyan „túr” a ponty, a keszeg élelem után kutatva.

Ez a kiállítás, egyedülálló gyűjteményével hosszú évekig okozott örömet a látogatóknak, és nem csak a horgászat/halászat iránt érdeklődők jöttek el megnézni. A múzeum meglátogatása a balatoni programok egyik fontos és népszerű állomása lett. Sok, de leginkább a horgászatot kedvelő neves művész, zenész, színész, politikus is rendszeresen látogatta a kiállítást. Mindez a mai napig megőrzött, sok-sok elismerő beírást tartalmazó Vendégeknyvekből is kiderül. Ebben a múzeumban még balatoni Horgászkonferenciát is rendeztek a szakma vezetőinek részvételével.

...és igen az a csepeli kis horgászbolt, ott a Tanácsház téren, a sarkon!! Egy igazi kincs volt az 1980-as években a horgászok számára. A mai napig úgy emlegetik, hogy „oda megtiszteltetés volt belép-

ni”! Azok is benyitottak munka után a Gyuri bácsihoz, akik épp nem pecázni indultak, mert tudták, hogy ott valóban szakértői segítséget kapnak, mindig vannak újdonságok, hírek, meglepetések. Ott mindig lehet beszélgetni, tanácsot kérni. Több volt a horgászok számára, mint egy horgászbolt. Apu mindig adott egy-egy horgásznak valami új csalit, egy olyan horgászszerszámot, kiegészítőt, melyet Ő talált ki, kipróbálásra.

A Ráckevei Duna-ág mentén még manapság is sokan érdeklődnek Apu felől, tisztelettel emlékeznek rá, szeretettel beszélnek róla és nem csak horgászok, hanem horgászboltosok is, akiknek sokat segített. Amikor 1991-ben megnyitotta horgászboltját Balatonalmádiban, pillanatok alatt híre ment a szakértelmek, hiszen csak a helyszín változott, de az ember ugyanaz maradt.

Édesapám, mindenki Gyuri bácsija őszinte, egyenes ember volt. Nem volt nagyravágyó, nem volt anyagias. Sohasem vágyott vezető szerepre, nem vágyott hírnévre, nem kellett tolakodnia, könyökölnie. Kevés hely van az országban, ahol ne ismernék a Gyuri bácsit és az Ő munkásságát. Egyszerűen csak a stílusával, a humorával, a hozzáállásával, és a szakértelmével nagyon gyorsan beilleszkedett és elnyerte az emberek tiszteletét, megbecsülését mindenhol. Önzetlenül adott, tördött, tanított.

Valahogy mégis mindig „elfelejtkeztek” róla, amikor mindazt, amit évtizedeken át tett a horgászokért, a horgászatért jutalmazni lehetett volna akár egyesületi, akár szövetségi szinten. Egyszer megkérdeztem erről, de szerényen azt válaszolta, hogy nem zavarja, mert nem azért teszi a dolgát, hogy veregessék a vállát. Soha, senkinek nem jutott eszébe Édesapám munkásságát, tudását értékelni az évtizedek alatt annak ellenére, hogy Ő maradandót hagyott mindannyiunkra.

Vidám, jókedvű ember volt és humorával bárkit levett a lábáról. Példamutató volt jellemből, hozzáállásból, elhivatottságból, szakértelmeből és emberségből. Mindent megtett, amit egy apa, egy férj megtehetett a családjáért. Tisztességben, becsületben nevelte fel három gyermekét és kilenc unokáját. Értük élt és dolgozott. Sokat adott a horgászatnak.

...a horgászbolt, és a múzeum most végleg bezárt.

Gyuri bácsi 82 éves korában megpihent, elment horgászni egy nagyon távoli helyre.

Egy tiszteletet érdemlő élet véget ért.

Gönci György

A balin nem csalihal!

Az utóbbi időben egyre többször találkozunk halóreink méretén aluli nemes hal (pl. balin) vagy védett faj (pl. szivárványos ökle) csalihalként való felhasználásával. Mindkét cselekmény a halgazdálkodási törvény elleni szabálysértés. Ilyenkor a halórnek nincs mérlegelési jogköre, sajnos minden esetben be kell vonnia az állami jegyet, és feljelentést kell tennie. Tisztában vagyunk azzal, hogy az ilyen szabálysértések nagy része jóhiszemű

1. kép: Egy küsz és egy fej nélküli balin

2. kép: Méretén aluli balin

tévedés, ezért egy rövid képes tájékoztatóval segítünk megelőzni a bajt. Az első képen felül egy küsz láthatunk, alul pedig – sajnos már fej nélkül – egy ivadék balin van. Jól látszik, hogy a balin pikkelyei jóval kisebbek, és ha lenne feje, akkor a sokkal nagyobb száj is fel-tűnő lenne, ahogy az a második képen látható.

3. kép: Szivárványos ökle

A harmadik kép egy védett szivárványos öklét ábrázol, ez a hal a testalkat és a pikkelyek színezete alapján könnyen azonosítható. Vigyázzunk értékes halainkra, és ha a legkisebb kétségünk is van a fajmeghatározásban, akkor inkább engedjük szabadon a csalihalnak szánt példányt!

Béres Attila

Híd, ami nincs

Igazi sötét decemberi napok jártak. Már javában délelőtt volt, de a tanteremben égetni kellett a villanyt az egyébként is álmosító időben. Egyik-másik padban mocorgás támadt, hátulról egy köhintés hallatszott. Földrajz óra volt, végzős gimnazisták voltunk. Medvigy tanár úr komótosan, bajuszát meg-megsimítva lapozgatott az osztálynaplóban, szemével a kétes jegyre állókat pásztázta. Az osztály lélegzet visszafojtva figyelte tevékenységét, valósággal a neonsövek zümmögését lehetett hallani. A tanár úr felszólított valakit, miközben zsebkendőjével a szemüvegét törölgette.

Eddig is nyugodtan ültem a helyemen, földrajzból jól álltam és a feleltetés lehetősége sem lógott a levegőben. Az osztály zsongása távolodott, én pedig beletemetkeztem a földrajz atlaszomba. Leginkább a „Budapest és környéke” térkép érdekelt, azon belül is a Duna–Tisza-csatorna Alsónémedi és Felsőbabád közötti szakaszát tanulmányoztam. Már három éve erre a szakaszra jártam barátaimmal horgászni, de igazából ennek a víznek csak egy néhány száz méteres szakaszát ismertük. A térképet tanulmányozva feltűnt, hogy az Alsónémedi hídtól Dunaharaszti irányába, ahhoz viszonylag közel egy másik híd is jelölve van, ami a Felsőványból kiinduló földutat köti össze egy másik úttal, amely egyenesen Alsónémedi központjába vezet.

Felfedezésemet a nagyszünetben megosztottam Géza barátommal is, akivel már a közelgő téli szüneti horgász kirándulásunkat terveztük.

Mivel motorral (még) nem rendelkezünk és autója szüleinknek nem volt, ezért a távolsági (ma helyközinek mondott) buszközlekedést kellett igénybe vennünk. A Nagyvárad térről Bugyira induló busz délelőtt fél tíz körül ért le a csatornához és este háromnegyed hétkor indult vissza Budapestre. Ez a nyári időszakban kifejezetten rossz volt, mert a halak délelőtt tíz-tizenegy órától már nem-igen kaptak a csatorna meglehetősen áttetsző vizében. Estefeléd pedig, amikor már megindult volna a kapás, indulni kellett a buszmegállóba. Ezen a sanyarú helyzetünkön csak néhány év múlva, immár motor-, majd autótulajdonosként sikerült változtatnunk, akkor már jobban tudtunk alkalmazkodni a halak kapásidejéhez.

A fenti helyzetre, no meg a téli viszonyokra tekintettel elhatároztuk, hogy busszal leutazunk a szokásos helyünkre, ami a Bugyi–Alsónémedi híd közelében volt. Addig horgászunk, ameddig a hidegben bírjuk, aztán gyalog beszélünk Alsónémedibe. Mivel délután négykor már sötét van, ezért természetesen az fél sem merült bennünk, hogy az esti, háromnegyed hetes buszt megvárjuk.

A leutazást december 23-ára beszéltük meg, elsősorban azért, mert tartottunk tőle, hogy az időjárás zordabbra változik.

Az indulás előtt természetesen végig kellett hallgatnom néhány szülői jó tanácsot is a hideg időjárás veszélyeiről, „hogy nehogymég

nagypapa koromban is megemlegetsem...” stb. Mivel óvatos voltam, mindenesetre a jégernadrágot ezúttal magamra húztam és talán ezért is kijelenthetem, hogy immár nagypapa korúként sem kell arra a napra hivatkoznom.

Gézáéknál találkoztunk, velünk tartott Péter is, akivel mindketten jó barátok voltunk. Elindulás előtt Géza papája a fürdőszobába invitált, hogy bemutassa a „biztosítékot”. A biztosíték a fürdőkádban volt található egy két és fél kilós harcsa „személyében”.

Péter megállapította, hogy a Géza máris előnyben van, biztosra akar menni. Én erre azt feleltem, hogy inkább az apja nem bízik fia sikerében, azért vásárolt Karácsonyra egy harcsát.

Az egész úton izgalomban voltunk, mert tartottunk attól, hogy befagyott a csatorna. A hídra érve megnyugodva állapítottuk meg, hogy még csak a víz széle kezdett el itt-ott hátrásodni.

Csendes, borús, hideg idő volt. Természetesen sehol egy lélek. Kémleltük a mozdulatlanak látszó, sötétlő vizet. Eddig még soha nem horgásztunk télen! Egy olyan helyen álltunk meg, ahol nagy nyárfák hajoltak a víz fölé. Itt mintha borzolta volna néha valami a felszínt. Gilisztával csalizva, könnyű, úszós bottal dobtam be. Nem kellett sokáig várnom! Egy rezdülés után az úszó alámerült. A bevágás után egy fickándozó sügért emeltem partra. Kb. tízdekás lehetett, ment a szádba. A következőnél már jobban hajlott a bot, ez már tekintélyesebb példány, kb. húszdekás lehetett. Ej, ha csupa ilyenek jönnének! – csetintettem. Kis szünet után újabb kapás, de ez már jóval kisebb volt társainál, igaz nagyobb, mint az öt követő társai.

Kezdem fájni! Ahogy a sügerek szájából a horgot kivettem és a halakat a szádba tettem a kézfejem kezdett átfájni. Kesztyűt húztam fel és arra gondoltam, hogyha anyám látná, hogy még a gilisztát is bőrkesztyűben húzom a horogra, mit szólna?

Közben Péterrel magunkra maradtunk, mert Géza – aki egy darabig figyelte tevékenységemet – elment villantózni. Egy Mepps – 2-es villantóval pergetett. Különösebben

nem figyeltünk rá, a pergetést akkor még túlmisztifikáltuk. Tovább sügereztem hát, de egyre kisebb példányok jöttek. Tíz-tizenkét sügér lehetett már a számban, amikor teljesen leállt a kapás. A szákot felemelve csilingelő hang hallatszott, amit a verdeső halacszkák tovább fokoztak. A háló szemei befagytak és a jégvártyák töredezése adta a különös zenét. Pucolhatod! – vetette oda Péter, miközben a szákra bökött. Barátom eléggé lényeglátó volt, általában ültek a megjegyzései. Ezért elég gondterhelten néztem zsákmányomat, amit majd otthon még meg is kell pucolnom.

Egy óra is eltelt már, mire feltűnt a Géza! Lassan közeledett a fák közötti gyalogúton. De miért húzza maga mellett a sálját? Amikor közelebb ért, akkor vettük észre, hogy nem sál az, hanem egy méretes csuka! Széles mosolylyal adta elő a fogás körülményeit. Átdobta a blinkert a túloldali sás elé, aztán közepes tempóban tekerte fel a damilt. Már csak egy méterre volt a parttól, amikor hirtelen rákapott a csuka. Fárasztás nem is volt, egy lendülettel kilódította a partra. Ez volt élete első csukája! Sokáig nézegettük a nekünk nagyinak tűnő ragadozót és Péterrel együtt úgy örültünk barátunk zsákmányának, mintha mi fogtuk volna.

Persze elkunyeráltuk Géza botját és felváltva pergetni indultunk. Néha-néha, mintha kapásom lett volna, de hamar kiderült, hogy csak víz alatti gally a tettes. Péterrel hiába próbálkoztunk, nem jártunk sikerrel.

Közben a parton haladtunk Némedi felé. Délután kisütött a nap. Egy tisztáson leültünk egy nádkévére és falatozni kezdtünk. Már majdnem befejeztük, amikor Péter, aki messzelátóval pásztázta a környéket, hirtelen megszólalt: – Ezt nézzétek!

A távolban, a levegőben feltűnt két sötét folt, melyek szélesebben közeledtek. Két madár volt, a hátsó üldözte az elsőt. Egyenesen felénk tartottak! Amikor a csatorna túlsó partján lévő nyárfasor fölé értek, már kivehető volt, hogy egy héja üzött egy postagalambot. Csak egy pillanat választotta el a ragadozót, hogy a galambot elkapja! Karmait már kimelesztette és nagyon közel volt a zsákmányoláshoz. Pontosan fölöttünk repültek, amikor a héja észrevett bennünket. Karmait behúzza, egy kanyarral elfordult, és eltűnt a szemünk elől.

A galamb egy fölöttünk magasodó nyárfasűrű ágai közé „zúgott be” és kábultan nézett felénk. Hosszú percek teltek el, amikor végre magához tért és elrepült a falu felé. Találgattuk, hogy szándékosan repült-e egyenesen felénk, hogy üldözőjétől megszabaduljon. Ez nem kizárt, mert már messziről láthatott bennünket a tisztáson.

Közben elmúlt a délután és igyekeznünk kellett, nehogy ránk sötétedjen. Azt terveztük, hogy az Alsónémedi hidat elhagyva, az iskolai térképen látható hídon átkelve begyalogolunk Alsónémedibe azon a nyílegyenes úton, ami a templomhoz vezet.

Mire a Némedi hidat elhagytuk, már szintén sötét volt. Egész nap egyetlen emberrel sem találkoztunk. Egyik-másik fán a felgallyazó fácánok kakatolása hallatszott csupán. Mire – számításaink szerint – már arra a helyre kellett volna érkeznünk, ahol a hídnak lennie kellett volna, teljesen besötétedett. Szemben a túlsó part felé Némedi fényei látszóttak. Mit csináljunk? Géza szerint az ilyen térképek léptékei nem teljesen pontosak, ezért javasolta, hogy haladjunk még tovább a parton, Észak-Nyugati irányban. Közben elhaladtunk egy juhodály mellett. Persze a juhász éber kutyája hangos ugatással közelített meg minket. Megkérdezhettük volna a juhászt, hogy merre lehet az általunk keresett híd, de az éktelen csaholás közepette nem akartuk fokozni vélhető ijedségét. Haladtunk tovább...

Jobb kéz felől lassan elmaradtak Némedi és szemből előtűntek Dunaharaszti fényei. Megálltunk és nem mertük kimondani a szót: eltévedtünk!

Persze dehogyan tévedtünk el! Gézával, aki szintén kitűnő földrajzos volt, szinte láttuk önmagunkat haladni a térképen! Csak sajnos rossz irányba...

Megfordultunk hát és irány visszafelé a csatornaparton. Újra elhaladtunk a juhodály mellett, ahol a juhász most már visszafogta a kutyáját. Ki tudja miket gondolt rólunk?

Kínunkban Péterrel poénkodni kezdtünk arról, hogy nem is olyan rossz hely egy juha-

kol. Hiszen holnap Karácsony! És ha Máriának, Józsefnek és a kis Jézusnak jó volt...

Aztán eszünkbe jutottak a szüleink, akik nem tudták volna elképzelni, hogy hová tűntünk. Bandukoltunk hát tovább a vaksötétben. Mivel nem terveztük, hogy sötétig maradjunk, ezért elemlámpát nem hoztunk magunkkal. Egyikünk sem dohányzott, ezért gyufa vagy öngyújtó sem volt nálunk. Így a koromsötétben nem tudtuk óránkat sem megnézni. Időérzékünk teljesen elhagyott minket, fogalmunk sem volt mennyi lehet az idő.

Közben a Felsővány felől kiinduló földúti parti betorkollásánál észleltünk egy rámpát, ami az egykori hídra vezethetett fel. Csak a híd nem volt már sehol sem! Valószínűleg elbontották.

A Némedi hidat elérve fellélegeztünk egy kissé. Gézával tudtuk, hogy innen már csak két és fél kilométer a falu. Némedibe szerencsésen bebandukoltunk. Meglepődve állapítottuk meg, hogy még „csak” hat óra van. Azon, hogy a helyközi busz a falu túlsó végétől indul Pestre, már meg sem lepődtünk!

A megállóba érve megtudtuk, hogy a busz negyven perc múlva indul. Ezt már nem várhattuk ki! Elhatároztuk, hogy stoppolni fogunk. Arra persze nem gondoltunk, hogy ugyan ki fog felvenni három tizennyolc év körüli fiatal? No meg az akkori autóforgalom sem közelítette meg a mostanit...

Szerencsénkre az emberek talán segítőkesebbek voltak és kevesebb bünesetről hal-

lottak. Kb. tíz perces – hasztalannak látszó – integetés után megállt egy kocsi. Egy meglehetősen fiatal férfi pattant ki belőle. Szinte mentegetőzőve mondta, hogy családjával együtt utazik, de az autójában van még egy hely, egyikünket el tudja vinni.

Géza ült be hozzájuk útitársnak és egyben felajánlotta nekünk, hogy hazaérkezése után egyből értesíti szüleinket arról, hogy mi is jövünk, de még úton vagyunk...

Péterrel tovább „meszelgettünk” és félóra is eltelt, mire megállt egy Barkas. Vezetője mindkettőnk felvett és felajánlotta, hogy egyikünk beülhet mellé a vezetőfülkébe. Mi ezt egymás iránti szolidaritásból nem fogadtuk el, így mindketten a raktérben, krumpliszákok között utaztunk hazafelé.

Hazaérve szüleim – Géza jóvoltából – már „mindent” tudtak. Megelégedve állapították meg, hogy nem fagyunk meg és rossz társaságba sem keveredtünk. Azon meg nem lepődtek meg, hogy hosszasan üldögéltem a cserépkályha mellett.

Lefekvés után sokáig nem tudtam még elaludni. Lejátszódott előttem az egész nap. A néptelen vízpart, Géza első csukája, a héja kimeresztett karmai, a bandukolás a vaksötétben, végül a hazaút a krumpliszákok között. Csak ekkor jutott eszembe, hogy barátaimmal elfelejtettünk egymásnak Kellemes Ünnepeket kívánni.

Szentjóbó István

„RSD folyóvízi úszóláp-együttes” az AM Ágazati Értéktárban

2023. november 30-án javaslatot nyújtottunk be az RSD úszólápjainak az Agrárminisztérium Ágazati Értéktárba történő felvételéhez. Az ágazati értéknek a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény értelmében meg kell felelnie a nemzeti érték definíciójának. Az AM Ágazati Értéktár Bizottság elnöke a PTKF/591/1/2024. iktatószámú levelében tájékoztatott, hogy az előterjesztés megfelel az ágazati értéktár kategóriának, ugyanis a Taksony, Szigetszentmiklós, Dunavarsány, Szigetcsép és térségében húzódó, összesen 700 ha kiterjedésű úszóláp Európa második legkiterjedtebb „lebegő szárazföldje”. Az úszóláp jelentősége mind vízminőségvédelmi, mind természetföldrajzi szempontból vitathatatlan. Ezek a különleges, szigetszerű képződmények ritka, védett növényfajok élőhelyei is. Megtalálható itt számos orchidea-féle vagy tőzegmohafaj, de olyan védett madárfajoknak is menedéket nyújt, mint a törpegém, a bölömbika, a pettyes- és a kis

vízicsibe. Dr. Nagy István agrárminiszter 2024. szeptember 30-i támogató döntése értelmében az „RSD folyóvízi úszóláp-együt-

tes” nemzeti értéként az Agrárminisztérium Ágazati Értéktárba felvételre került.

Udvari Zsolt

Kitartás. Alázat. Gyakorlás.

Egy sikeres versenyhorgász mottója

Fiatalt, alig 29 éves versenyhorgász, aki a versenyzés mellett egy meghatározó márka, az Energofish teszthorgásza. Sokan ismerhetik őt a médiaszereplései alapján is, ahol a feeder horgász-módszerekben szerzett tapasztalatait önzetlenül osztja meg a téma iránt érdeklődő horgászokkal. 14 különböző nemzetközi és magyar versenyek elért dobogós helyezést tudhat már magáénak. Ő az első kétszeres egyéni országos bajnokunk a method feeder szakágban, ott, ahol lassan ezres nagyságrendben indulnak versenyzők az országos bajnokság rendszerében. Szabó Bencével, a 2024. évi országos method feeder egyéni bajnokság győztesével, a Molnár-Sziget SHE tagjával készített interjút Gerendi Zsolt, az RDHSZ Versenysport bizottság szakág vezetője.

- **Honnan jött a horgászat szeretete? Mikor és hol kezdte el horgászni?**

Elsősorban családi indíttatásból fogtam horgászbót. Édesapámmal kezdtem el horgászni, már 2-4 éves voltam amikor a helyi vizekre vitt magával itt a Jászságban, ahol születtem. Szerettem a vízparton lenni, a horgászat genetikailag kódolva lett apukám által. (mosolyog)

Kezdetektől fenekező technikával horgásztam, apu megengedte, hogy az egyik botjával én horgászhaszak. Érdekes lehet kívülről látnak, de nekem teljesen kimaradt az úszós horgászat, így én egy olyan generáció tagja vagyok, akik nem a klasszikus horgász iskolát, evolúciós utat jártam be. Most már elmondhatom, hogy ennek azért érzem a hiányát.

- **Mikor kezdődött a versenyzés? Hogyan lett a hobbi horgászból ilyen eredményes versenyhorgász?**

2010 környékén, 14 éves koromban egy 24 órás páros horgászversenyt indultam először. Apát hívták párosnak, de mivel ő nem tudott részt venni, engem kért meg, hogy legyek én a beugró helyettesítő. Ezt a döntést a párom sem bánta meg, hiszen ez a verseny annyira jól sikerült, hogy meg is nyertük, ráadásul egy Energofish Kft. által támogatott esemény volt, mely vállalkozásnak később jelentős szerepe lett – mind a mai napig van – az én horgászkarrieremben. Az eredmény inspiráló volt számomra, és itt született meg bennem a döntés, hogy a horgászatban én a versenyzésre szeretnék majd koncentrálni. Az első sikeres versenyt követő 4-5 évben szinten heti rendszerességgel jártunk amatőr versenyekre itt a környékünkön. A horgászat mellett már akkor érdekelt a kísérletezés, a termékfejlesztés is, hiszen saját magunk készítettük a csalit a versenyekre. Ez a tesztelő, fejlesztést támogató tevékenység a mai napig megmaradt bennem. A fejlesztés mellett már ebben az időszakban is írtam összefoglalókat a versenyzéseimről, akkor még rövidebb terjedelemben, ezt a gyakorlatot most is folytatom. Az eredményeimnek és az erről szóló írásaimnak köszönhetően 2016-ban megkeresett az Energofish Kft., hogy csatlakozzak a Lukácsi Béla vezetésével szerveződő feeder csapatukhoz, amely azzal a szándékkal alakult, hogy elinduljon az első feeder klubcsapatbajnokságon, ami számomra óriási öröm és megtiszteltetés volt.

- **Ki „fertőzött meg” a versenysporttal?**

Elsősorban édesapám, és az ő gyerekkori barátja Farkas Imre, akivel az első horgászversenyeimen is részt vettem. 2016-tól pedig az Energofish Kft. csapatának tagjai, közülük is kiemelhető Lukácsi Béla, aki akkor a feeder szakághoz tartozó verseny csapatot szervezte. Rajta kívül még Benzár Zsolt nevét említeném, akitől sokat tanulhattam. Bár egy igazi tanító együtt dolgozik a tanítvánnyal, ami a mi esetünkben nehezen volt megoldható hiszen Zsolt 800 km-re Erdélyben él, „telefonos segítséget” mindig kérhettem és kérhetek tőle. Rajtuk kívül, még

sokat tanultam a csapattársaimtól, de autodidakta módon fejlődtem a legtöbbet.

- **Mennyi időt (nap per év) töltesz a vízparton?**

Az elmúlt 2-3 évben 120-130 nap közé tehető a vízparton töltött napjaim száma. Ebben benne van a versenyzés, a versenyekre történő felkészülés, az Energofish-hez kapcsolódó forgatás, a marketing anyagok készítésére szánt idő és az új termékek tesztelése is.

- **Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?**

Kettőt említenék, az egyik egyéni a másik csapat sikerhez kapcsolódik. A 2023-ban megnyert method feeder klubcsapat magyar bajnokság, ez van nálam talán a legmagasabb polcon. Ez egy olyan eredmény volt, amit Szegezen elértünk, amit nem nagyon lehet ismételni. 34 csapat vett részt, 4 fős csapat, 3 forduló, összesen 12 fordulóban 15 ponttal nyertük meg a bajnokságot. Számomra igazán kedvessé és emlékeztetővé teszi ezt az eredményt az, hogy a horgászatban a legjobb barátimmal értem el ezt a sikert. A másik pedig a 2022-es feeder országos egyéni bajnokságon elért 3. helyezésem, egy olyan bajnokságban, ami meggyőződésem szerint a világ legerősebb egyéni feeder bajnoksága. 8 fordulóban 15 pontot horgásztam két kedvenc pályámon (Deseda és Látókép), ami kiemelkedő eredmény volt. Talán ez a két siker volt, amivel meg tudtam magam mutatni a magyar feeder és method feeder szakág élversenyzői számára, hogy itt vagyok és számolni kell velem.

- **Van-e magyar vagy nemzetközi példaképed?**

Konkrét példakémem nincs, hiszen a nemzetközi mezőny nagyjait nem ismerem. Felix Scheuermann német versenyhorgász nagyon inspiráló számomra a holisztikus gondolkodásmódja, az életszemlélete és persze a sikeres egyéni versenymúltja miatt, hiszen ő az, aki a legtöbb FIPS éremmel rendelkezik a feeder szakágban. Ha valakit meg kell

neveznem, akkor öt mindenképpen kiemelném, nagy élmény volt a velem közösen horgászotunk.

• **A legfontosabb elemek, aminek köszönhető a versenysport sikeredet?**

Az egyéni múlt minden, hiszen eszköz és az etető- és csalanyagok oldaláról óriási a választék, ami mindenki számára elérhető. Az egyéni technikai felkészültségen kívül véleményem szerint nagyon fontos a mentális felkészültség is. Sokat számít, hogyan tudsz felkészülni egy-egy váratlan helyzetre és azokat hogyan tudod leereagálni. Egy rossz hely húzása, egy váratlan esemény a felkészülés vagy a versenyzés közben ilyen helyzet lehet. Ezen kívül nem hagyom magam kizökkenteni a versenyre való fókuszról sem. Fontos, hogy ezeken mennyire tudsz túllendülni és a horgászatra fókuszálni, aki ebben jó, az biztos, hogy sikeresebb tud lenni a versenyzés során is. A mentális és fizikai felkészülésre én is nagy hangsúlyt fordítok.

• **Van olyan személyes történet, amit szívesen megosztanál velünk?**

A 2022-ben megnyert method egyéni OB döntő győzelem életem meghatározó versenyélménye volt. Nagyon jól kitaláltuk a horgászatot a csapattársaimmal. Nem volt még egyéni OB eredményem, de tervezett horgászat miatt bíztam a jó eredményben. Az első fordulóban mindhárman egy szektorban horgásztunk. Nagyon nem indult be a horgászat, 2 óra után a szektor utolsó között lehettem. Sikertől aztán saját gondolatokból újraépíteni a horgászatot és a hátralévő időben megfordítani ezt a kedvezőtlen helyzetet és 4. helyen végezni a fordulóban. A bajnokságon és az ebben a fordulóban elért konkrét eredmény a mai napig egy nagyon erős motivációt ad számomra nehéz helyzetekben, emlékeztetve arra, hogy ha ott sikerült ebből a nehéz helyzetből jól kijönnöm, akkor ez máskor is sikerülni fog, mert meg tudom csinálni, képes vagyok rá. Komoly lelki erőt jelent nekem ez.

• **Kedvenc horgászmodszered (verseny és nem verseny)?**

Ha verseny, akkor jobban szeretem a hosszúelőkés feeder versenyeket, ezeket jobban is élvezem. Ha nem versenyre megyek és hobbiból pecázom, akkor method módszerrel horgászom.

• **Mióta horgászol az RSD-n? Melyik egyesület tagja vagy?**

2022-ben horgásztam először az RSD-n, az idei évtől vagyok „RDHSZ-es”, hiszen a Molnár-Sziget SHE tagja vagyok. Nagyon szeretem a csóhídi versenypályát, azokat a versenyeket, melyeket itt rendeznek. Nem titkolt célom, hogy többet horgásszak majd ezen a vízen és részt vegyek a szövetségi versenyeken.

• **Mi a véleményed az RDHSZ Versenysportról?**

RDHSZ versenysport tevékenysége kiemelkedő, régóta figyelemmel kísérem a munkájukat, ami szimpatikus számomra. Példaértékű az a megközelítés, ahogy az RDHSZ áll a versenysporthoz. Van támogatási rendszer, az utánpótlás nevelés, a versenyek szervezésének színvonala, közösségi média jelenlétük, a profik és amatőrök külön kezelése, mind-mind azt mutatja, hogy hosszú távon terveznek egy sikeres szövetségi versenysport élettellel. Ezen kívül pedig a hazai vízen, a csóhídi pályán való horgászat külön vonzó, de ezt említettem már neked.

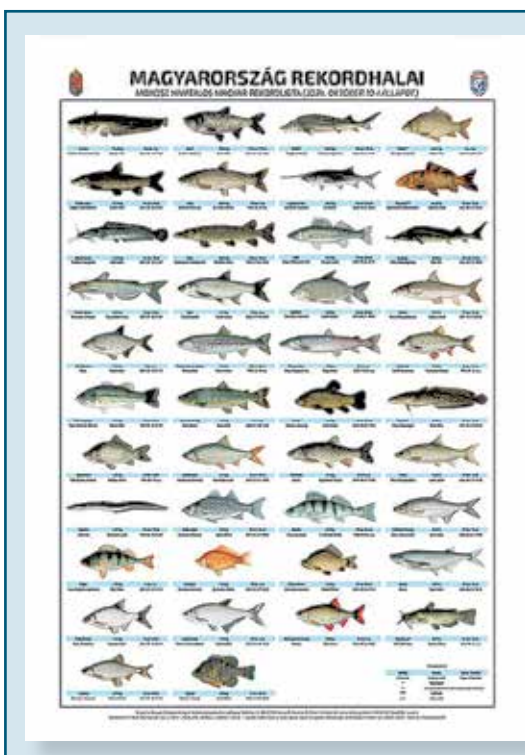
• **Jövőbeni versenysport tervek?**

Még hosszú évekig szeretnék meghatározó szereplője lenni mind a magyar, mind pedig a nemzetközi feeder versenysportnak. Minden támogatást megkapok és a motivációm is igen magas, cél a hosszúelőkés feeder magyar bajnoki cím egyéniben és klubcsapatom, az Energofish színeiben. Az eddigi nemzetközi sikerek pedig inspirálnak arra is, hogy ebben a szakágban a világbajnokságon a dobogó legmagasabb fokára állhassak.

• **Mit üzennél a fiataloknak, miért érdemes a versenyhorgászattal is foglalkozni?**

Kitartás. Alázat. Gyakorlás. Ha ezekre fókuszálsz, akkor megjönnek majd az eredmények is. Pontosan tudom, hogy milyen áldozatokkal, lemondással jár az eredményes és sikeres sporttevékenység, ami igaz a versenyhorgászatra is. A sikeres szereplés pedig lehetőséget biztosít arra, hogy az eredmények eléréséhez szükséges szakmai és anyagi támogatás is megérkezzen, mert enélkül nagyon nehéz magas színvonalon versenyezni és eredményeket elérni.

Gerendi Zolt

Megjelent a MAGYARORSZÁG REKORDHALAI 2024 plakát

A MOHOSZ Hivatalos Magyar Rekordlista alapján készült plakát a rekordfogásokat tartalmazza a beérkezett bejelentések alapján. A plakáton 42 halfaj abszolút rekordja látható, hitelesített adatokkal, megjelölve a fogás helyét és időpontját.

Megrendelhető:

megrendeles@mahor.hu e-mail-címen a készlet erejéig.

Ára: 840 Ft + postaköltség

Az A2-es méretű plakát megrendelhető futárszolgálati kézbesítéssel vagy előzetes időpont-egyeztetés után személyesen átvehető a MOHOSZ székházban (1124 Budapest, Korompai u. 17.).

RDHSZ 2024. őszi telepítése háromnyaras, horogérett pontyból

Gyönyörű, egészséges a saját termelésű telepítőanyag

2024. októberi haltelepítés

Makádi Tógazdaság 2024. októberi lehalászat

RSD főág (fkm)	Telepítési hely	Telepítés dátuma	Telepített mennyiség (kg)
53	Soroksár	október 14., 18., 22., 25.	13 270
45,5	Dunaharaszti (M0)	október 14., 21-22.	16 714
40,5	Szigetszentmiklós	október 15., 25.	1 721
32	Szigetcsép, strand	október 16.	3340
31,3	Majosháza	október 14., 16.	1 770
27	Szigetszentmárton	október 15.	3 000
19	Ráckeve, piac-tér	október 17., 24-25., 28.	17 688
14	Szigetbecse	október 14-16., 18.	3 400
10	Dömsöd, evezős klub	október 15., 21., 24.	8 261
6,5	Dömsöd, Party klub	október 16., 22.	5 540
2,3	Makád, Ezüstpart	október 15-18., 25., 28.	18 629
RSD főág összesen:			93 333
Mellék-vizek	Telepítési hely	Telepítés dátuma	Telepített mennyiség (kg)
	Somlyó-csatorna	november 05.	650
	Dömsödi Holt-Duna	november 05.	650
	Duna-Tisza-csatorna	november 05.	650
	Dunavölgyi-csatorna	november 06.	650
	Északi-övcsatorna	november 06.	650
	Szigetbecsei-holtág	november 06.	650
RSD mellékvizek összesen:			3900
MINDÖSSZESEN:			97 233 kilogramm P3

Nagy Gábor – Udvari Zsolt
(Fotó: Deme Sándor)

Új Duna-ági abszolút pontyrekord!

Bodor András Márk 2024. 08. 21-én, Ráckevén, a Somlyó-szigetnél fogta
a 34 270 g-os (92 cm, 92 cm), valaha fogott legnagyobb Duna-ági pontyot.
Szívóól gratulálunk a Sporttársnak!